

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1663

Maivs

urn:nbn:de:hbz:466:1-41940

278 VITÆ SANCTORUM. 1. Maii.
niam ad dicendum laudes dies sola non sufficit, nocturna spatia pervigili cantilenâ decurrit. S. Max. serm. de Carn. host. non timend.

SS. PHILIPPUS & JACOBUS
APOST. 1. Maii.

Gemino dies hic sole nitet. PHILIPPUS alter, alter JACOBUS est. ille vix inter hominum piscatores adle-
tus, captum illico ad CHRISTUM Nathanaelem adduxit, laudatam ab ipso Servatore prædam. Sed & ii, qui à veri Numinis cultu alieni erant, ad JESUM aditum sibi per PHILIPPUM quærebant. Illum in consilio Magister habuit, cum ingenti multitudini comæatum pararet: illo rogante discipulis in filio patrem ostendit. Hinc cum in sortem paucorum totus orbis veniret, provinciam ipse nactus Scythiam, eam facile CHRISTO subegit, victorque sub annum IV. & L. Hierapoli urbe Phrygiæ in cruce triumphavit; cum lapides viles jactantibus, sed pretiosi PHILIPPO triumphalem coronam multò pulcherrimè exornarent. Et hujus quidem triumphus de Barbaris; de Judæis JACOBI fuit. Hic carne & vino à teneris sibi interdixit: longâ precandi consuetudine genibus callum obduxit, qui vel Camelo certaret: eâ famâ sanctitatis fuit, ut

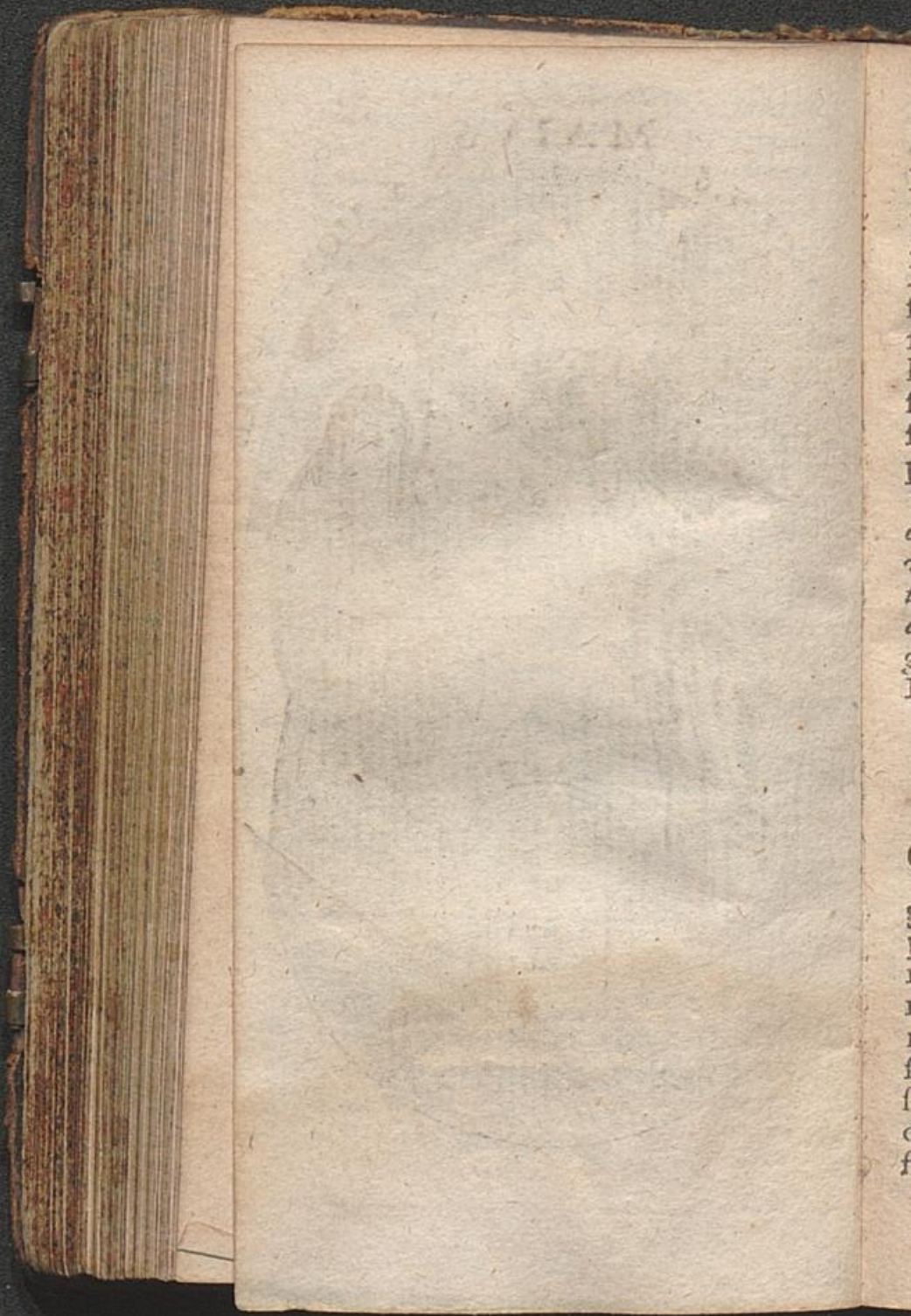
S. IOAN DAM

MAIUS.

S. IOAN DAMASCEN, 6

S. MONICA VIU, 7

280 VITÆ SANCTORUM. 2. Maii.
jussus, ad D. Mauritii tumulum abiit,
causamque illi commendavit; ageret
hanc, ut suam olim apud DEUM: adesse
fatentem reum: supplicia precari, non
deprecari: scyret nunc etiam pater Deus,
modò olim iudex parceret: quam pœ-
nam tam nocens filius meruisset, tum se
monstrasse, cum innocentem occideret.
Lacrymis non posse fatis elui manus; san-
guine posse, sed suo; huic fundendo jam
se initium dedisse, cum filii funderet:
quem malè libasset, rectiùs litaturum
se. Et verò damnatus voti est: bello
enim in annum D. XXVI. à Clodoviro
Gallorum Rege petitus, captusque, &
capite plexus, in puteum est abjectus. Sed
tam ignobile sepulchrum pœnitentis il-
lustrius cantu suo luminibusque cælum
fecit; quin ægri magno numero morti
jam proximi sanitatem inde suam hauserunt,
itaque quam uni eripuit vitam, longè
plurimis SIGISMUNDUS restituit.

Ex Gregor. Turon.

*Ascendat homo adversum se tribunal
mentis suæ: & constituto in corde iudicio,
adsit accusatrix cogitatio, testis conscien-
tia, carnis ex timor, & sanguis animæ con-
fidentis per lacrymas profluat. S. Aug. lib.
50. Hom.*

S. ATHANASIUS EP 2. Maii.

Non rarò pueritia toti vitæ præludit.
Ita ATHANASIUS Alexandria
inter

2. Maii. VITÆ SANCTORUM. 28r
inter lusus adolescentiæ puer à pueris in
Episcopum lectus, natu deinde grandior
ab ipso met celo est confirmatus. Diffi-
cile est dictu, quæ bella jam Pontifex
cum Arianis gesserit. Producta in me-
dium concilium muliercula, vim pudori
suo illatam mentiebatur ab ATHANA-
SIO, quem ne noverat quidem. Hic
alius non nemo suppetias laturus inno-
centiæ, ideoque ATHANASIUM sese
assimulans; heus, inquit, egone vitium
tibi feci? mox illa: tu vero ipsissimus.
Ita cum & se & impietatem omnium
risui exposuisset, exclamant Ariani oc-
cisum ab ATHANASIO Arsenium
(quem eam obrem longè illi amandave-
rant) proferuntque manum velut incan-
tationibus ab eodem devotam. Sed in
tempore amici innocentis reduxerant
Arsenium. Is itaque in templum pro-
gressus, viræque suæ luculentis ipse testis
ostendit, se quidem utramque manum,
ceterum accusationem nec caput, nec
pedes habere. Exul nihilominus sæpè
ATHANASIUS totum pænè orbem
pererravit. Annos in cisternâ quâdam
latitavit quinque, indeque in impios ca-
lamo egregiè pugnavit. Fugienti cum ho-
stis instaret, navim vertit, jamque ob-
vius quærentinum ATHANASIUM vi-
disset, respondit, non longè illum abes-
se. Ita rectâ Alexandriam reversus, in pa-
trio conditorio inter morruos quatuor

282 VITÆ SANCTORUM. 2. Maii.
mensis vixit, inter vivos deinde mortuus
anno CCC. LXXII. nunc inter mor-
tuos iterum vivit. Ex Bayon.

*Sicut fructus non invenitur in arbore, in
qua flos prius non apparuit; sic in senectū
te honorem legitimum consequi non poterit,
qui in adolescentia disciplinâ alicujus exer-
citatione non laboravit. S. Cypr. de 12.
Abus.*

S. ANTONINUS EP. 2. Maii.

ANTONINUS Florentinorum Præ-
sul. ad CHRISTI in cruce imagi-
nem sublimis raptus, mellitissimis vul-
nerum osculis aliquandiu inhæsit. Atque
ex his illum uberibus hausisse amorem
crede, quem in omnes postea pauperes
dispensavit, tum ratus præclare se rem
administrafse domesticam, si domi nec
supplex, nec penus esset. Viderat ædi-
bus Cælites insidere; ingressus cum
duas ingenuas, sed pauperes virgines opè-
ri cum matre intentas reperisset, liberali
manu paupertatem sublevavit. Verum
cum illæ se luxui deinceps dedissent, pul-
sisque è tecto bonis geniis mali successis-
sent, ut meliores iterum hospites in ades
immigrarent, emigrare otium iussit. Il-
lud jucundum dictu. Rusticellus cani-
strum pomis onustum Divo donarat.
Hic gratias habuit. At cum ille refer-
ri sibi maluisset, ANTONINUS po-
mis

3. Maii. VITÆ SANCTORUM. 283
mis in unam lancem, solennibus verò
illis & in chartâ descriptis verbis, *Deo*
gratias, in alteram injectis, rem exa-
mini permisit; & ecce duo verba pon-
dere suo omnia poma superarunt: ut
planè decipi egenos à divitibus videam-
us, dum hi pro tam exiguâ stipe tam
multum accipiunt. Obiit porrò an M.
CCCC. LIX. *Ægrotantis verba illa fe-*
runtur: Servire Deo regnare est, & illa
morientis: Sancta & immaculata Vir-
ginitas, quibus te laudibus efferam, nescio.
Imò vero ANTONINE, egregiè sci-
visti: Virgo moriens eam in cælum us-
que extulisti. *Ex Vinc. Mainard.*

Ne simus hinc negligentes, ut non per infi-
nita sæcula postmodum pœnitentiam agere
cogamur, ubi nihil proderunt lacrymæ. In
studiis atque laboribus gaudent Angeli at-
que Archangeli sicut contrà in torpore ac
negligentiâ gaudet inimicus S. Eph. tom. I.

INVENTIO S. CRUCIS. 3. Maii.

GAudent alii crucem, quam cælum
mittit, missam amittere; at amif-
sam olim Christi crucem invenisse hodie
se gaudet Helena, triumphat. Rei gesta
ordinem hinc habes. Latebat crux terrâ,
plus odiis Judæorum sepulta. At Helena,
cum primum filius Constantinus Max-
entium debellavit et crucis sanctissimæ aus-
piciis, quò grata foret, omni ingenio
viri-

284 VITÆ SANCTORUM. 3. Maii.
viribusque eruere defossam, orbique ad-
randam proponere contendit; tunc de-
mum credens thesaurum se reperturam,
si crucem. Ita locus à superstitione pri-
mum purgatur; & infame Veneris sta-
bulum statuaque dejicitur: mox humus
altè egeritur, tandem tergeminae cruces
parent, & ponè titulus crucis refixus. In
ipsissimas auri venas offendisse Helenam
credidisses. Minuebat tamen latitiam
publicam illud, quòd quænam ex tri-
bus Servatoris crux foret, sic nondum
constaret. Sed opportunum consilium
Macarius urbis Episcopus suggestit,
jussitque ordine singulas morienti forte
tunc mulieri imponi. Pergebat illa ad
primæ contactum mori, itemque ad se-
cundæ, ad tertiæ denique incolumes re-
vixit. Huic Helena templum struere di-
gnum magnificentiam suam, crucemque,
hoc est aurum, argento includere, par-
tem quoque unam cum auctario (clavis
ejusdem) ad filium Imp. transmittere,
regium utique donum. Agnovit ille si-
gna victoriarum suarum, & summè ve-
neratus toto imperio edixit, ne, quæ
tessera salutis foret omnibus, posthac
improbiorum foret supplicium. Clavo-
rum altero diadematis frontem, altero
frenos Imperatorios ornavit, certus
majores nobilioresque uniones neque
Indiam posse submittere. *Ex Breu.*

*Quisquis desiderat ab omni vinculo ma-
ledi-*

4. Maii. VITÆ SANCTORUM. 285
*ledictionis absolvi, & plenam nosse gra-
tia benedictionem consequi, Crucem dili-
gat, ex qua omnis plenitudo benedictionis
emanat; per Crucem se Dei mandatis a-
stringat; per Crucem effrenis Carnis incen-
tiva cohibeat. S.P. Dam. de Invent. Cruc.*

S. FLORIANUS M. 4. Maii.

FLORIANUM, quem adversus ig-
nium injurias patronum invocamus,
aquæ ad Superos transmiserunt. Diocle-
tiano Cæsare, in Norico Ripario Tribu-
nus militaris agebat, cum institutâ de
Christianis quæstione, nomen suum ul-
trò detulit. Aquilinus loci præfectus fu-
stuario primùm ejus constantiam tenta-
vit; deinde ubi Christi nomen extundi
ei posse desperavit, in Anassum flumen
præcipitem egit. Impii mandati obe-
dientiam carnifex repentinâ cecitate
luit. Corpus exanime appulsum in sco-
pulos aquila tutata est, Iovis olim, nunc
FLORIANI satelles. Ipse Valeriam re-
ligiosam feminam ad justa persolvenda
corpori suo excitavit, & pietati merce-
dem persolvit, salubrium aquarum sca-
turigine, quas ægris bibisse profuit.
Igne periclitantibus propitium esse pri-
mus omnium carbonarius experimento
didicit; suis, quas ipse sufflaverat, invo-
lutus flammis FLORIANUM appella-
vit, & integro corpore à rogo emerfit.
Beneficium luculentius fuit, quàm ut il-
lud

286 VITÆ SANCTORUM. 4. Maii.
Iud obscurare invidia vel oblivio posset.
Inde posteris quoque mos traditus est
FLORIANI imaginem cum urnâ aqua-
riâ in fronte ædium dedicandi. Vos illam,
ô juvenes, etiam animis tutelam adsci-
scite, adversus multò tristiora incendia,
quibus libido faces subdit, & perenne
pabulum omnes corporis sensus subve-
hant. Lingua, manus, aures, oculi,
fatendum est, incendiarii sunt animæ.
Ex Surio.

*O Ignis infernalis luxuria, cujus mate-
ria gula, cujus flamma superbia, cujus
scintilla prava colloquia, cujus fumus in-
famia, cujus cinis immunditia, cujus finis
gehenna. S. Hieron. in Ep.*

S. PELAGIA V. & M. 4. Maii.

PELAGIUM Tharsensem Diocletiani
Deique filium sponsam ambierunt, il-
li corporis, hic animi pulchritudine cap-
tus. Respuit mortalem proeum Virgo,
& caeleste conjugium præoptavit. Pa-
ranymphus Clino fuit Episcopus, quem
divinitus sibi ostensum inter montium
latebras reperit, ubi edocta est, qualis
dos afferenda ad sponsum esset. Ea uno
verbo innocentia appellatur, quam bea-
ti Genii domum PELAGIA tulere, cum
lustrico fonte, qui ad Clinonis preces e-
ripse profluxit, tingeretur. Augusta præ-
terea Virgo duplici diademate cincta,

at.

ut vel hinc terrarum Cælique Dominam intelligas, palàm visendam se dedit, velut sanctorum sponsalium Antistes. Non fuit deinde difficile PELAGIÆ hoc virginali mundo excultæ, bombycum fila contemnerere. Nimirum non Cæsaris sed Numinis oculis se compsit, cui in sponsâ cilicium præ purpurâ placet. Sed neque rivalem diu sustinuit Christus; hunc enim antelatum sibi indignatus Cæsaris filius, versusque ex amorem furorem, gladio pectus transfixit. Diocletianus tamen filium ulturus non fuerat, si Pelagia amorem à Christo ad se transtulisset. Abhorentem ab eâ conditionem novus Phalaris bovi æreo candenti inclusit, in quo illa, amore verius, quàm igne liquefacta est. Exuvias corporis in Linarum montem projectas quatuor leones tutati sunt; Clino in urnam composuit, & monti congregationis nomen indidit. Vos Sodales, qui tituli iure reliquiarum hæredes estis, quod in Pelagiâ pulcherrimum fuit, innocentie vestem, primo loco votoque poscite. *Ex Metaphrast.*

Si luxuriæ flamma in ossibus aestuat, protinus illam memoria æterni ignis extinguat: si callidus insidiator lubricam carnis speciem objicit, illico mens ad mortuorum sepulchra oculum dirigat, & quid illuc suave tactu, quid delectabile visu reperiat, sulenter attendat. S. Pet. Dam. op. 7. c. 23.

S. MONICA VIDUA 4. Maii.

HÆc est illa MONICA, quæ Augustinum bis genuit, orbi primum, deinde cælo, secundo quàm primo partu felicior, dum filio pietatem, alteram hominis animam, quam cum lacte instillare non potuit, plorando infudit. Heresi Manichæâ mortalissimâ humani generis peste perierat Augustinus; mater sic mortuo affundere lacrymas non ante destitit, quàm Episcopi oraculo recreata est spondentis: *Fieri non posse, ut filius istarum lacrymarum periret.* Vim nimirum faciebat Deo (uti Augustinus postea jam renatus loquebatur) *cor contritum & humiliatum viduæ castæ ac sobriæ, petentisque ab eo non aurum & argentum, sed salutem animæ filii sui.* Cujus illud primum indicium fuit, quod Ambrosio acquiesceret, & destillante ab illius viriore ambrosiâ pascere, quem proinde non immerito ut Angelum Dei Monica diligebat; quando verè idem est boni præceptoris, quod Angeli officium, etsi non eadem utrique dignatio impenditur. Compos tandem facta voti sui, & Augustino in tantas succrescente spes, negavit longiore sibi viâ opus esse, desiderium cæli ad Ostia Tiberina filio professâ, cum diceret: *Fili, quantum ad me attinet, nullâ re jam delector in hac vitâ:*

imj

5. Maii. VITÆ SANCTORUM. 289
immorari cupiebam, ut te Catholicum viderem, &c. Neque multò post terris excessit, hoc unum precata à filiis, ut ad Domini altare sui meminissent. Nos illam suspiriis repetimus normam & exemplar matrum omnium; nam hodie pleræque non pereuntibus filiis, sed ad Deum abeuntibus lacrymantur, eosque diligendo occidunt. *Ex operib. S. August.*

Primus gradus pietatis est esse, ut quos auctores tibi voluit esse Deus, honores obsequiis, abstineas contumeliis: sed nec vultu ladenda est pietas parentum; meretur cecitatis subire supplicium, qui parentum vultus torvo vultu despexerit. S. Hieronym.

CONVERSIO S. AUGUSTINI.

5. Maii.

HOc die Monica lacrymæ Augustinum orbi secundum pepererunt; nam hoc Manichæorum erroribus se demum expedit. Ad id plurimum, ut dixeramus, momenti mater attulit, quæ filium pessum euntem ex Africâ in Italiam usque secuta lacrymis, pro ejus salute tantum non exoculavit sese. Monstravit certè parentibus, quàm parum sit filium mundo peperisse, nisi in spem cæli educetur. Jam duo illi ex Imperatoris aulâ, qui lectâ Magni Antonii vitâ, nuntium mundo remiserant, tantum apud AUGUSTINUM potuerunt, ut ex-

T clama

290 VITÆ SANCTORUM. 5. Maii.
clamaret: *Quid hoc? quid audisti? sur-
gunt indocti & cælum rapiunt: & nos cum
doctrinis nostris volutamur in carne & san-
guine? Sub hæc luctanti cum animo suo
in conspectum se castitas dedit, ingenti
omnium ordinum ac ætatum coronâ cin-
cta, digitoque nunc senes aut viros, nunc
pueros aut puellas signans, Et tu, aiebat,
non poteris quod isti aut ista? mox e cælo
etiam vox istiusmodi allapsa: Tolle lege.
Sustulit ille, legitque: non in commessa-
tionibus & ebrietatibus, non in cubilibus
& impudiciis, non in contentione & a-
mulatione: sed induimini Jesum Chri-
stum. Legit inquam hæc, & ex Mani-
cheo Catholicus, ex Rhetore Eccle-
siae Doctor, ex mundi amatore summo
fummus contemptor evasit. At nos
qui eadem & audimus & legimus, mo-
ræ moris nectimus, dicitq; e cælo nobis
ipse Divus, quæ sibi olim dicebat: *An quia
precesserunt, pudet sequi? & non pudet nec
saltem sequi? Ex ipsius D. August. Confess.**

*Si aurum tibi offeram, non mihi dicitis:
Cras veniam; sed jam exigis; nemo differt,
nemo excusat. Redemptio anima promitti-
tur, & nemo festinat. S. Amb. in serm. de
Iejun. & Elecmof.*

S. ANGELUS CARMELITA. 5. Maii.

Rofam è spinis habe, ANGELUM,
inquam, e parente utroque Judæo.
Je-

5. Maii. VITÆ SANCTORUM. 291
Jerosolymis natum. Sed quid dico? ipsæ
hæ spinæ in rosas abierunt, cum Cæli
Regina Magistræ his in fide se præ-
buit, geminamque illis prolem Joan-
nem Patriarcham, ANGELUM que no-
strum Martyrem est vaticinata. Ergo
cum ad templum Christianorum se rece-
pissent, ibique in sublimi hostiâ talem
Christum, qualis olim à cruce pende-
bat, non dubiis jam oculis vidissent, Christo
geniti Joannem primum, tum ANGELUM
genuerunt. Hic altioris vitæ ru-
dimenta in monte posuit Carmelo, qui
& nomen illi dedit. Abhinc in seipsum
primò, deinde in cremum descendit,
ubi cum solum se crederet, adesse sibi
vidit Jesum, multo maximo SS. agmi-
ne stipatum, & jubentem, victorias
suas Alexandriam ferret, inde ad pal-
mam in Siciliam contenderet. Huc
priusquam Româ iret, DD. Franciscum
& Dominicum felici pede offendit. Nam
Franciscus repente plenus Numine fa-
tidico ad pedes ANGELI accidit, of-
culoque his fixo, martyrem voce gratu-
labundâ salutavit. Sed & hunc vati suo
vatem fuisse ajunt, & jam tum cæli no-
mine promississe Francisco illa vulnera
honestissima, alterû haud dubiè nec mi-
nùs nobile martyrium. Cæterum in Sici-
liam appulsus, cum Berengarium Comi-
tem incestâ cum sorore cõsuetudine mul-
tis jam annis infamem clam primò; tum

292 VITA SANCTORUM. 5. Mart.
palam castigasset, immisâ hæreticorum
manu, in ipso templo, plura vulnera pro
concione interque hæc lethale accepit.
Atque ex hoc paulo post mortuus, ad
cognomines abiit ANGELUS. Ex Brev.
13. tom. Ann. Eccl. & Ferr.

Quid ultra debuit facere Christus & non
fecit? Cujus vel saxum pectus tanta & ta-
lis, à tanto & tali collata multitudo bene-
ficiorum non emolliat? quidquid igitur
es, quidquid potes, debis creanti, redi-
menti, vocanti. S. Bern. super illud,
Regnum Dei, &c.

S. JUTTA VIDUA. 5. Maii.

QUI JUTTAM legis, legentem lege.
Nam & ille à teneris vitas legere Di-
vorum gaudebat; sed &, quod pauci
facimus, facere gaudebat, quæ legerat.
Nubilem jam & fugam è mundo medi-
tantem, nuptiæ illustres implicarunt, ne-
que tamen manus virtuti ligarunt. Mun-
dum omnem muliebrem, quem à paren-
tibus & ipsis illustribus nobilissimum
acceperat, ad vestienda ornandaque
menducabula omnem contulit, rectè
non pulchrius micare gemmas & unio-
nes rata, quam in pauperis Christi cen-
tonibus. Jamque eò devenerat, ut deco-
ctâ ingenti dote, necessaria ad vitam
mendicare ipsa non sine risu improbo-
rum cogeret. Sed laudavit Christus
hanc

6. Maii. VITÆ SANCTORUM. 293
hanc prodigalitem conspicuus, & ite-
rum ditavit illis verbis: *Omnia mea tua
sunt, & tua mea.* Enimverò tam opulen-
tam se ubi circumspexit J U T T A, effusior
etiam dehinc vixit. Neque tamen redigi
ad incitas potuit liberalis dextera. Iterum
Christus illi visus potestatem fecit ex di-
vite cordis sui arario quas luberet opes
depromendi. Illa Sapientiæ sanctioris
thesauros deprompsit, ut jam sine alio
Doctore arcana fidei calleret, & in ipsa
adita sanctissimæ Triadis mulier se pene-
traret. Nimirum neque jam supremum
ægram à Christo ad notas delicias invita-
tam miror, neque dubito animum mem-
bris solutum rectâ in cælos abiisse, cum
versus hos in aërem abiisse inter preces,
etiam cum corporis pondere legam. *Ex
Bzov. tom. 13. Ann. Eccl.*

*Suscipiat fidelis anima Auctoris sui at-
que Rectoris immarcescibilem charitatem
totamque se ejus subjiciat voluntati, in cu-
jus operibus atque judiciis nihil vacat à ve-
ritate Justitiæ, nihil à miseratione Clemen-
tiæ. S. Leo ferm. de Jejun.*

S. JOANNES DAMASCENUS.
6. Maii.

E Tiam hic JOANNES, cui à patriâ D A-
M A S C E N O nomen fecit, inter *Vir-
ginis* cultores in paucis est numerandus.
Cum enim Sarracenorum Duci à confi-
lius

294 VITÆ SANCTORUM. 6. Maii.
liis esset, calamus interim in Leonem sa-
crarum imaginum hostem strinxit, pul-
chrum existimans, pro *Matris* capite ma-
num suam objicere. Nam cum literas
commentus impius esset Imperator ve-
lut ab ipso JOANNE scriptas, quibus
Damascum prodere cogitaret, easque
Sarraceno transmisisset, dextram hic
scilicet detruncavit innocenti. Sed pre-
canti & ante icona *Deiparae* familiarius
querenti, quod ad pugnandum pro ipsius
& Filii honore inermis jam esset, ecce ti-
bi auxiliatricem manum *Virgo* porri-
gens, dextram integerrimam restituit,
relictâ solum in miraculi vestigium li-
neâ rubente, quam rectius armillam nos
dicemus. Huic JOANNES sapientia sancti-
oris rudimenta inter Anachoretas dis-
cere aggressus, magnos brevi progressus
fecit. Fiscellas enim in patria jussus ven-
dere, risui scilicet fuit, qui nuper om-
nium admirationi erat. Jam sordes om-
nes cœnobio illa, illa non tam suâ quàm
Virginis manu jussus purgare, non dubi-
tavit imperio obsequi. Quare manum
ram nobili victoriâ splendidam calamo
denuò ipsa cœli Imperatrix *Maria* ar-
mavit, scripsitque illa quæ hodieque
orbis omnis miratur. Sed nimirum quæ
reddidit, etiam rexit dexteram. Ex Io.
Patri Hier.

*Nostram memoriam repositorium Dei-
para faciamus. Hoc verò quomodo erit?*
Ea

7. Maii. VITÆ SANCTORUM. 295
Ea fuit *Virgo*, & *amatrix Virginum*: Si
ergo cum corpore mentemque castam ha-
buerimus, inhabitantem ejus gratiam pos-
sdebimus. S. Io. Damasc. serm. de Ass.
B. M. V.

S. FLAVIA DOMITILLA V. & M.
7. Maii.

A Dornabat in centesimum *Christi*
annum FLAVIA Aurelio despon-
sa nuptias, & ad nuptias sese imprimis:
cum Nereus & Archilleus, qui à cubicu-
lis illi erant, sollicitam moverunt, ut eam
in comendo curam cælo impenderet, i-
ta fore, uti sponsum *Christum* nancisce-
retur. Audiit illa tam salubria monen-
tes, repudiatoque mortali sponso, im-
mortali nubentem Clemens Pont. Max.
ex more *Christiano*, flammeo invol-
vit. Consilium hoc optimum etiam ip-
sis auctoribus fuit. Nam duo egregii il-
li Paranymphe mox Martyres coronam
primi nuptialem abstulerunt: at FLA-
VIA in exilium missa, dura atque aspe-
ra multa perpeffa est. Post cum Theodo-
ram atque Euphrosynam, quæ ad Aure-
lii amores iterum illam abstrahere nite-
bantur, in suam etiam sententiam per-
traxisset, & ipse Aurelius dum choreas
ductaret, subito fato corruens, mortuales
fecisset, quas nuptiales putaverat; ira
ardens hujus germanus Luxarius, ad-
bus,

296 VITÆ SANCTORUM. 8. Maii.
bus, in quibus DOMITILLA cum ge-
minis, quas memoravimus; Virginibus
agebat, ignem subjecit. Sed nempe tam
sanctis nuptiis ille sic tædas præluxit;
sponsarum verò postridie corpora, ut à
Cupidinis, sic à tyranni etiam ignibus
integra fuerunt, & à tam sanctis flam-
marum spoliis hodie Elnacum Germaniæ
civitas splendet. *Ex Surio.*

*Despiciendus à nobis hic mundus fuerat,
etiam si rebus prosperis demulceret animum.
At postquam tot flagellis premitur, tot nobis
quotidie dolores ingeminat, quid nobis a-
liud, quàm, ne diligatur, clamat? S. Greg.
l. 3. Dial.*

S. AMATUS CONF. 8. Maii.

AMATO Saludecium patria fuit. Pa-
rentibus in tenerâ ætate amissis, mul-
ta tulit, fecitque puer & adolescens, et-
jam viris imitanda. Amor castitatis pri-
ma illi bella excitavit, feminâ classicum
cantante, proprio sexûs sui genio. Ea
fratri AMATI nupta, filiam, quam
priori conjugio tulerat, cum AMATO
sponsam obtruderet, repulsam ultimis
odius ultra est, quibus etiam fratres col-
lisi sunt, exiguo tamen AMATI in-
commodo, deputantis in lucro, si virtu-
tis causâ nomen suum amitteret, fieret-
que exosus. Numinis tamen benevolen-
tiam omnibus officiis captavit, in paupe-
res

res tam prodigus, nihil ut sibi relinqueret, sed locatâ promiscuè operâ, famem sustentaret: in emaciato nihilominus corpore flagro ferreo non modò memoriam sed imaginem Christi patientis renovabat; hoc quoque illius affecutus, ut pro malesano habitus publica civium suorum fabula fieret. Sed despectum orbi cælum ad se rapuit, tam familiariter quidem, ut inter castas preces evolantem ad Superos animum etiam corpus sequeretur. Crescentem eo miraculo **A M A T I** famem frater fœdo crimine sugillavit, stupri commercium ei cum Clarâ sorore Deo sacratâ affingere ausus. Sed ambulanti in jus sol absolvit abollam ejus intercipientem, suisque radiis sustentans. Iisdem illustrata **A M A T I** est sanctitas, sed ille proditorem suum fugiens, inter sacras peregrinationes consenuit, in hospitali denique pauperum domo, quam suis impensis erexerat, mortuus. Corpus nondum extrahuit, suaque integritate fratris calumpniam etiam in tumultu refutat. *Ex Phil. Ferrar.*

Qui orationi vacare desiderat, suasque postulationes offerre altissimo, sic se componat intus coram oculis Domini, ut non minus ipse, quam ejus acceptabilis fiat deprecatio. Non placet Deo orationis sacrificium, nisi placeat prius ipse, qui offert. B. Laurent. Justinian. Fascisc. Amoris cap. 15.

S. GREGORIUS NAZIANZENSIS.

9. Maii.

GREGORIUS à patriâ NAZIANZENSIS, ab eruditione postea THEOLOGUS dictus, cum studiorum causâ Athenas peteret, gravi tempestate jactatus, proximè ultimum vitæ discrimen fuit. Quis credat? quò felicitatis venti secundi nunquam tulisset, adversi tulerunt. Cum enim vovisset, si ex his undis emergeret, sanctioribus Baptismi aquis caput mergendum, & vitam inter Religiosos acturum, illico cælum arripit, & damnatus voti GREGORIUS navim non tam ad terram, quam ad cælum appulit. Porrò Athenis commoranti uno eodemque tempore & castitas & sapientia visendam se dederunt, & amanti ambæ lubentes nupserunt, puto ut arguerent juventutem nostram, quæ sine animi puritate sapientiam ducere necquicquam allaborat. Exinde ut in studiis, & legibus monachorum condendis, ita etiam in bello contra Arianos Magno Basilio socius fuit; ausus in ipsum Julianum, in quo adolescente etiamnum Athenis tyrannum latere edixerat, palàm & scribere, & dicere, sarrivientis vulgi & saxa in se conjicientis clamores velut plausum accipiens. Sed & Pontifex jam Byzantinus sicario, ab hæ-

re-

10. Maii. VITÆ SANCTORUM. 299
reticis in necem suam subornato, facilis
veniam edidit: post tamen gravibus ite-
rum seditionum fluctibus agitato, mis-
sa urbe ac infula, in villula patria mala-
ciam, in morte denique anno CCC.
LXXXIX. portum reperit. Ex Greg.
Presb. apud Syr.

*Cordis contritio optimum est ad percipien-
dam munditiam medicamentum. Mox ut
germinare inchoaverint fœda cogitationes,
compunctionis gladio interimat ipsas, qui
cordis sui Christum cupit habere possesso-
rem. S. Laur. l. de cast. Connub. c. 13.*

SS. GLYCERIA & LAODICIUS MM.

10. Maii.

GLYCERIA Macarii III. Consulis F.
sexus sui miraculum, utriusque ex-
emplum, Antonini imperio Trajanopo-
li & Heracleæ triumphavit. Lampodo-
phoria celebrantibus impiis, ipsa fron-
tem cruce insignita in publicum prodiit,
negavitque alia lampade sibi opus esse,
cum crucis radios nec ipse quidem Ju-
piter marmoreis oculis laturus sit. Fe-
cit dictis fidem comminuta extemplo
statua, neque ad vindicandam injuriam
satis potens, cum frustillatim in GLY-
CERIA M jactaretur, trepidantibus frag-
mentis munitam cruce Heroidem con-
tingere. Ferocior tamen Jove suo Sa-
binus præses fuit; & è coma pendu-
lam

300 VITÆ SANCTORUM. 10. Maii.
lam lancerari unguis iussit, temperante
cruciatu Angelo, & sua in carnifices
tormenta regerente: qui deinde etiam
in carcerem abrepta compedes dempsit,
mensam epulis instruxit, fornacis incen-
dium extinxit, detractam capiti cutem
restituit: quam cum LAODICIUS car-
ceris custos iterum tribunali sistendam
non agnosceret, eiusque fugam luere ferro
pararet, revocatum à scelere GLYCERIA
Christo asseruit, sponte deinde ma-
nus pedesque iis vinculis astringentem,
quæ virgo tulerat. Et ille quidem securi
addictus ad cælum per compendium abiit.
GLYCERIA, Diis hominibusque victis,
etiam belluas triumphavit. Stetit
inter leones agna, neque exhorruit con-
tubernium. Ipsis adeo feris tradidit mo-
res suos, & genuinam rabiem circuravit;
vix cum voce de cælo lapsâ excedere cir-
co victrix juberetur, moriunculam à le-
onâ impetravit, quæ animæ viam faceret.
E corpore oleum fluxit, ne athleticis pro
innocentiâ pugnaturis ceroma deesset.

Ex Surio.

*Spiritus subiectam carnem discipline
freno coërceat, & ad supernam Hierusalem
quotidie ferventis desiderii gradibus festi-
net. Promissa castitati præmia incessanter
aspiciat, quorum dulcedine provocatus;
quidquid versutiâ callidi insidiatoris oppo-
nitur, libero fidei pede transcendat. S. Pet.
Dam. ep. 7. c. 24.*

S. GAN-

S. GANGULPHUS C. II. Maii.

GANGULPHO Dynasta Burgundo corporis, animi, quæque fortunæ propriè imputamus, bonis felicissimo, nihilominus cum malorem omnium extremo malâ uxore conflietandum fuit. Ea præter cæteram morum perversitatem etiam fœdis amoribus indulfit, quos denique fons prodidit, & hoc & aliis prodigiis illustris. **GANGULPHO** in Campaniâ prandenti simplicissima ad speciem quæstio excidit, quanti fontanam, cui affidebat, hospes æstimaret; sibi enim opidò allubescere. hospes delirium interpretatus, pretium tamen statuit. **GANGULPHUS** aquam, quanti indicata erat, emit, & se dat in viam; fons, inaudito miraculo, eum sequitur, & **Varennis**, ubi domicilium habebat, novo ortu erumpit, seriò jam damnante mercimonium suum Campano. Ex hoc ergo fonte calculum levare **GANGULPHUS** uxorem iussit, absoluturus eam, si id impune fecisset. Accipit conditionem cum risu adultera; sed brachium velut ex Vulcani ollâ fœdè ustulatum retulit; nullo tamen, præter divortium, incommodo affecta, ad ingenium rediit, & denique adulterio parricidium conjunxit. Ib ubi amator illius (prò pudor! Clericus erat) perpetratum ad prostibulum

retu-

302 VITÆ SANCTORUM. 12. Maii.
retulit, infelicem animam cum alvo de-
jecit. GANGULPHUM miracula divis exa-
quarunt; quæ cum adultera traduceret,
infami per omnem vitam supplicio est
exercita, quod prode verecundiores,
quàm illa fuit, literæ erubescunt. Ex Syr.

*Mentiri & jurare lingua tua prorsus ig-
noret, tantusque in te sit veri amor, ut quid-
quid dixeris juratum putes. De quo Salva-
tor ad discipulos ait. Non jurate omni-
no: Sit autem sermo vester. Est Est, Non
Non; quod autem his abundantius est, à
malo est. S. Hieron. ep. 14.*

S. PANCRATIUS M. 12. Maii.

Non omnes serò sapere Phryges,
PANCRATIUS ipse quoque Phryx
ostendet. Quatuordecim non amplius
natus annos vitâ quàm Christum ma-
luit perdere, quæ quidem summa est sa-
pientia. Principe familia, Cledonio pa-
tre ortus, eoque mortuo, Dionysio
patruo in tutelam commendatus Ro-
mam cum eo commigravit, quo tem-
pore Diocletianus, Christiani sangui-
nis gurgis, totius Imperii viribus ad
excindendam innocentiam abutebatur,
commodum accidit, ut in eâdem re-
gione urbis Romanus Pontifex latita-
ret, in quâ PANCRATIUS domici-
lium collocarat, nimirum ut dignissimâ
manu hoc liliam Numini consecraretur:
cujus

12. Maii. VITÆ SANCTORUM. 303
cujus impulsu PANCRATIUS ultro
eum patruo illis ab eo tingi aquis petiit,
quibus omnes cæli flores rigantur. Voto
potitus tam suavem pietatis halare odo-
rem cœpit, ut venaticos Diocletiani can-
nes, omnia Sanctorum vestigia odoran-
tes, non potuerit latere. Raptus ad tri-
bunal quantumvis sanguinarios Casaris
oculos rapuit qui tamen præter oris for-
mam nihil intuebatur. Ergo blanditias
primùm admovit, infantulum appelli-
tans, & filii nomen offerens, si se patrem,
& Iovem habere Deum voluisset. Utram-
que contempsit, & Jovem quidem ge-
nerosissimè, negans tam puerum esse se,
ut adulterum, & sororis suæ maritum si-
bi putet adorandum. Diocletianus ne
plura audiret æquè erubescenda, jussit
hunc omnis elegantix flores demeti, cu-
jus sanguine utinam Mariani rigentur
horti; o quales nascentur Narcissi? *Ex
Surio & Brev. Rom.*

*Qui differt in futuram & forsitan non
futuram ætatem suam vitam corrigere, cer-
tum bonum dimittit procul dubio; & con-
temnendo, quod perdit, probat se non ama-
re, quod expectat, & meretur non accipere.
S. Anselm. ep. 1.*

S. EPIPHANIUS EP. 12. Maii.

Iuvat suavitatem divinæ circa teneram
ætatem providentiæ in EPIPHANIO
agnos-

304 VITÆ SANCTORUM. 12. Maii.
agnoscere. Is Phœnix gente, sectâ Ju-
dæus, patrem decennis amisit. Acceden-
te ab orbitatem egestare, equum indom-
itum à matre iussus vendere, vitium
ejus clam non habuit; donatus ob can-
dorem liberaliter etiam in Christianum
incidit Cleobium nomine, cujus aspectu
efferatus equus EPIPHANIUM excussit, fe-
lici casu; Cleobius enim, invocato
Christi nomine, afflictum erexit, cal-
citronem occidit: ea prima scintilla pe-
ctori incidit *Jesu* olim amore arfuro; sed
nimirum eam facilem Tryphon suffocal-
set Hebræorum antesignanus, qui EPI-
PHANIO adoptato, eundem sibi gene-
rum desponderat, ægrè ex his pedicis ex-
trahendum, nisi eas Tryphonis & filia
mors incidisset. Commodum deinde e-
quitanti Lucianus Monachus se obtulit,
qui ad pauperis preces, veste se expo-
lians, extemplò togam puram è cælo
accipit. Et causâ EPIPHANIO fuit, ut
se homini imbuendum permitteret, Nu-
mine tam propitio, ut Episcopus ad lu-
stricum fontem properantis vultum ra-
diare, coronamque imminere capiti cer-
neret. Latis initiis vita omnis consen-
tanea fuit. Famem, sitim, morbos, da-
mones, mortem, cæteraque orbis mala
nemo eo potentius coërcuit. Hæreses pe-
stem his omnibus capitaliorem stilo con-
fixit. Miretur viventis miracula juventus,
unum modò, quod jam exanimis edidit,
imi-

13. Maii. VITÆ SANCTORUM. 305
imitetur. Improbum hominem, nudum
corpus inspicere tentantem, calce à se
repulit, verecundiæ etiam post mortem
retinens, quæ hodie ferè omnium virtu-
tum prima moritur. *Ex Metaphr.*

Arversum ab omni voluptate mundi oportet esse animum, nunquam desinente corpus titillare noxiis illecebris, quas experimento constat appropinquantis demonis esse ante ambulones, quos tamen, si mens sobria Dei memoriam nunquam deposuerit, nullo negotio prosternemus. Ex Testamento S. Epiphan.

S. ALEXANDER M. 13. Maii.

NOs, quâ te voce possumus, Christia-
ne miles excitamus; ALEXAN-
DRUM enim ad certamen profide sub-
eundum Angelus animavit, & adversus
Maximiani tormenta invictum præstitit.
Sed & Pamenia mater raro in feminâ
exemplo, cælesti hortatori succinuit, ex
Italiâ in Thraciam abducti, & iter om-
ne suo sanguine nobilitantis filii comes.
Praconio illius ad illustriora passim tri-
bunalia Christum prædicantis, quidquid
inter Italiam Asiamque interest, revi-
xit, & relanguescentes Christianorum
animos fortissimi juvenis sanguis ad
pares ausus accendit. Diu pulchrius
hominibus Angelisque spectaculum
præbitum non fuerat, neque contineri

306 VITÆ SANCTORUM. 13. Maii.
vel hi vel illi potuere quin identidem ap-
plauderent certanti. Omnia passum,
quæ Tiberiano Præsidi furoris inge-
nium dictavit, caput à Cælestino car-
nifice abscissum est; sed ferrum strin-
gere non antè auso, quàm Angeli
beati Martyris satellites, ipsomet de-
precante; paulò longius ab ejus latere
secederent. Corpus in flumen proje-
ctum canes extraxere; bini ex iis mari
obviàm progressi nobilis thesauri indi-
cium fecerunt. Functam ultimo pietate
officio de cælo filius est allocutus paratæ
mercedis sponsor. Dolendum ALEX-
ANDRI hujus verè magni virtutibus pa-
rem scriptorem non obtigisse, sed illud
amplius, tam paucos haberè imitatores.
Ex Metaphr.

*Cùm fallax hujus mundi felicitas tot
calamitatibus sit obnoxia, cùm potentia
temporalis tot casibus varianda subiaceat,
& rerum ordo sese sicut scenicæ vertiginis
alternitate confundat, quis sanæ mentis à
rebus tã frivolis tamque fugacibus animum
non avertat? S. Pet. Dam. lib. 7. ep. 5.*

S. IOANNES SILENTIARIUS.
13. Maii.

Diceret idem jam esse Ioannem &
MARTIÆ amatorem. Certè talis ille
fuit IOANNES, qui à taciturnitate no-
men habet. Etenim magnarum opum
hæres

hæres earum hæredum esse MARIAM
 vivus voluit, nobilissimo in ejus hono-
 rem templo extructo; ipse vitam cum a-
 liis DEO DEIQUE MATRI devotam e-
 git, tantâ animi integritate, ut nudum,
 quoad vixit, numquam se aspexerit, vel
 hac una sanè verecundia *Virgini* charus.
 Ad infulam subinde omnium votis præ-
 terquam suis vocatus, Hierosolymam
 abiit: ibi cum stellam cruce insignem
 vidisset, audissetque vocem, qua præ-
 euntem sequi jubebatur, memor quàm
 bona dux Stella jam olim fuisset, exem-
 plò in viam se dedit. Nec aberravit pro-
 fectò, nam restà in cœnobium amplif-
 simum venit, in eoque VII. annos; in
 spelæo deinde IX. alios silentio tradu-
 xit. Hinc egressus & viarum anfractibus
 implicitus, à Calitibus eò iterum re-
 portatus, & contra incursiones Sarace-
 norum à leone est defensus. Tandem ad
 cœnobium reversus, & post multos an-
 nos ab Angelo proditus, Caryotam in
 petram abjecit. Et ecce continuo hæc
 simul radices simul germen agere, tum
 frondes tota ædicula explicare, & post
 tertium denique diem fructum ferre. A-
 biit deinde IOANNES ex humanis an-
 no M. LVIII. ætatis C. IX. vir qui vel
 tacendo meruit, ut omnis de illo ætas
 loquatur. *Ex Metaphr.*

*Loquere sanè, si quid silentio melius &
 excellentius habes; at ubi silere præstat.*

308. VITÆ SANCTORUM. 14. Maii.
*quàm loqui, silentio acquiesce. Nosti enim
laudatum illud, ordinem labiis constituere,
atque alia dicere, alia audire. S. Greg.
Naz. S. Moder. in disp. servan.*

S. PACHOMIUS ABB. 14. Maii.

Dabit Christianus adolescens victas
Stygi manus? cùm PACHOMIUS
nondum Christianus dæmonibus fuerit
formidini, ut præfente eo vocem mitte-
re non sint ausi, obstupefacti indole ad-
mirum Nimiris apertâ: cuius notitiam
simul atque hausit, continuò carni bel-
lum indixit, quam ut generosius sper-
neret, caelesti ambrosiâ, quâ Christo
nomen dedit nocte, est passus. Mona-
stices Tyrocinio profecto, iussus est divi-
nitus coetus cogere ex formulâ, quam
exaratam ab Angelo accepit, erudien-
dos. Quos inter celeberrima Theodori
est memoria, qui clarâ stirpe genitus,
torâ in epulas effusâ domo, hâc cogi-
tatione icrus est, mundi fabularum
quàm tristis sit catastrophe, & cùm per-
sonatis gaudiis larva detrahitur, quàm
non iuverit ad tempus insanisse. Secuta
sunt lacrymæ, quas mater conata abster-
gere, ne fugæ quidem consilium filio
eripere potuit. Quin adeò cùm diu per-
quisitum delirescere apud PACHO-
MIUM inaudisset, armata Episcopo-
rum Epistolis irrupit in dicata sancto il-
lius

14. Maii. VITÆ SANCTORUM. 309
lius otio nemora, & ad suas admitti de-
litias propè cum convitio postulavit. P A-
C H O M I U S Theodoro copia facit salu-
tandæ matris, quâ se ille usurum nega-
vit, nî spondisset P A C H O M I U S, eum
sibi congressum olim fraudi non fore:
quam in rem cautus senex fidem dare non
sustinuit. Priusquam quieti se daret, fes-
sa diurno labore membra figillatim sola-
batur; quantillum enim superesse jam jam
in beatitatis rosa collocandis? Quid ad
hæc suaviludii nostri, qui nunquã in Dei
causâ se meminere fatigatos? *Ex Metaphr.*

*Si aterna bona sub aspectum caderent,
itemque supplicia veritatis agnita deserto-
ribus parata, nullius alterius rei desiderium
teneret jam terra sublimiores, & præteritâ
temporis acta recolentes cum lacrymis, do-
nec Dei gratia caelesti nos sponso jungeret.*
Ex dictis S. Pachomii.

S. BONIFACIUS EP.

14. Maii.

Pulchrè B O N I F A C I U S omnes no-
minis sui numeros implevit, puer jam
multorum pater, nunc sine prætextâ,
nunc etiam sine interulâ ad matris sinum
redux, & verò jactabundus etiam, quòd
tam exiguis panniculis totum C H R I-
S T U M potuisset tegere. Furtum tamen
jam tum vel maxime damnavit, eoque
vulpes, quæ subducere matri gallinas

V 3

ama-

310 VITÆ SANCTORUM. 14. Maii.
amabat, ad precantis pedes redire co-
acta, & rapta reddidit, & facinus morte
spontè luit. Iam domi siue messem siue
vindemiam habere illi cum libuit, licuit.
Inde cum ditiores annonam flagellarent,
matris omne frumentum in pauperes
sparsit. Sed sementem hoc erat facere.
Nam cum mater irasceretur tam prodi-
go, ad ejus preces subita seges totum
horreum complevit. Sub hæc cum spem
vindemiæ ditioris grando dejecisset, An-
tistes jam Ferentinus pauxillum vini,
quod legerat, in omnes testas, ac dolia
divisit, precando deinde tantum non ex-
undare fecit. Certè vasculum mero ple-
num Gothi duo ex itinere accepisse se
putaverant cœnæ fortè unius illecebram.
Sed nimirum cellam illi promptuariam
circumferebant, non minus etiam, cum
viam relegissent, divitem. Fuit cum bene
egenis facturus ipse egeret, & duodecim
aureos, nepotis peculium, prodigeret.
Verum cum ei nepos vehementius suc-
censeret, ab imagine DEI PARÆ totidem
alios tulit. Recepit itaque suum nepos,
plus utique accepturus, si foenori mo-
xam dedisset. *Ex Dial. S. Greg.*

*Magna res homo, & pretiosa vir miseri-
cors. Hæc major gratia, quam mortuos re-
suscitare: multò namque majus est, esurien-
tem pascere Christum, quàm in nomine JE-
su mortuos suscitare; nam illic tu de Christo
bene mereris; hîc autem ipse de te. S. Chryl.
hom. 36. ad Pop. S. PON-*

S. PONTIUS M. 14. Maii.

PONTIUM vides, cuius opera factum est, ne millesimus Romanæ urbis annus dæmonibus consecraretur; quod futurum iidem, PONTIO adhuc matris ventre abdito, permissu Numinis, agnovērunt. Iulia, id mulieri nomen fuit, Marci senatoris Rom. uxor, eo gravida, delubrum subierat, cum repente Flamen furiis incitatus, conserpta mitra, hostem Deorum adesse exclamavit, uterum detestans in perniciem Iovis fœcundum. Iulia vaticinatione perculsa, fœtum nequidquam depellere abortu institit, nato etiam vim allatura, nisi pater vetuisset; utique enim Diis ad unum puerum perdendum satis fore virium. Contigit deinde, PONTIUM, audito Christianorum carmine, quo Deorum vanitas irridebatur, Religionis amore capi; haustum etiam patri instillavit, purgataque à Deorum larvis domo, primum id formidatæ à dæmonibus indolis specimen dedit. Patris mortui dignitate adita, Philippis Imp. familiari usu conjunctus est, qui cum in millesimum urbis annum sacrificium Diis pararent, ab ea mente PONTII oratione deducti, Christo nomina dederunt, ejusque Numini Romanum Imp. dedicarunt. Valeriano & Gallieno imperantibus, accusatus impietatis

312 VITÆ SANCTORUM. 14. Maii.
PONTIUS, & equuleo impositus,
machinam precibus rupit. Urfos in se in-
citatos cicuravit, rogam extinxit, gladio
denique cervices subjecit, usitatâ San-
ctorum modestiâ, quorum plerique ca-
pite imminuti sunt, superbis puto insti-
tuendis hac potissimum parte indomitis.

Ex Surio.

*Cum homines quotidie immaturo præ-
venti rapiantur interitu, quid restat, nisi
ut hoc brevi puncto, quo vivimus, lapsura
quæque velut jam lapsa despicere, & ad
ea, quæ permanent, pleno fervida mentis
studeamus desiderio festinare? S. Petr.
Dam. op. 12. cap. 13.*

SS. VICTOR & CORONA MM.

14. Maii.

Auspiciatissima nomina suosq; trium-
phos loquentia, VICTOREM &
CORONAM damus. Qui tamen fortitò
hæc accipis, laboriosa felicitatis omen
accipere te memento; nam cum Victore
quis Hercules se componat? Age nume-
remus Magni Herois labores. I. Digitos
articulatim elidendos sine gemitu præ-
buit. II. In Fornace accensâ triduum de-
fedit. III. Carnes veneno adipatas con-
coxit. IV. Nervos distendi, solviq; com-
pagem corporis ridens tulit. V. Oleum
fervefactum eodem quo gelidam vultu
hausit, VI. Suspensus facibus ardentibus
instu-

14. Maii. VITÆ SANCTORUM. 313
ustulatus est. VII. Venenum aceto tem-
peratum pro melle bibit. VIII. Confi-
gendam utriusque oculi pupillam obtu-
lit. IX. Pedibus tractatus prono capite
triduum pependit. X. Cum degluberetur,
tyranno tamen insultavit. Hæc invictâ pa-
tientiâ perpeffo quid mirum est bisfenos
Angelos cælo coronam attulisse, & mi-
norem insuper alteram pro C O R O N A
militari femina, quæ sic excarnificatum
felicem tamen beatumque ausa dicere di-
gna Deo visa est, quæ non agones tan-
rum illius, sed præmia etiam aspiceret.
Annum conjugii alterum, vitæ decimum
sextum agebat, quo propius miraculo
fuit non trepidasse, cum bina palmarum
cacumina ad terram ingenti depressa nisu
cerneret, quæ à se invicem iterum disces-
sura mediam distraherent. Alligari tamen
se sustinuit, & lacerato corpore, inte-
grum animum cælo intulit. Victor glâ-
dio cæsus eam secutus est: sic olim ad a-
stra itum. Nunc coronæ vilius veneunt.
Nullæ nos palmæ distrahunt; animum à
mundo avelle, Coronam spondeo, &
victorem appellabo. Ex Sur.

*Mundo se extraneum homo reddat, ut
Deo propensioris gratia largitate familia-
ris adhæreat. Mundo mortuus vivat, à
terrenis vexationibus se subtrahat, ac ve-
lut in sepulchro jam positus in solo Creatoris
sui desiderio suaviter requiescat. S. Pet.
Dam. op. 12. c. 32.*

V 5

SS. PE-

SS. PETR. PAUL. ANDREAS, DIONYSIA MM. 15. Maii.

I Terum triumphantem adolescentiam damus, ne quis magnam virtutem annis metiatur. Imperante Decio, Lampfacci, in ipsâ turpitudinis patriâ, P E T R U S adolescens adorare Venerem iustus; Ego illam, inquit, cuius vita perpetuum probrum fuit? quæ ex lupâ facta Dea est, neque aliâ gratiâ templis à vobis recepta est, quàm quòd omnium mortalium inuerecundissimè peccârit? Hujus dicti libertatem P E T R U S in rotâ iustus luere, omnibus confractis ossibus nec vultum nec animum mutavit; donec gladio ejus patientia finita est. Troadem deinde properanti Proconsuli Nicomachus, audacior quàm fortior, suam in Christum fidem jactavit, sed sublimis abreptus tormenta non tulit, turpisque transfugâ, ejurato Christo, vix horulam supervixit, quâ in rabiem actus commantam dentibus linguam cum infelici animâ evomuit. Ejus casum miserata D I O N Y S I A, sedecim annos nata, illicò ad quæstionem, deinde ad lupanar abripitur: sed eam ANDREAS & PAULUS adolescentes Christiani, & utroque fortior cælestis genius multâ circumfusus luce, à virtutati sunt; illis postridie lapidum jactu obrutis, invidit DIONYSIA tam suavem

15. Maii. VITÆ SANCTORUM. 315
vem sub hâc grandine mortem, inque
mediam se procellam inferens, suosque
amplexa servatores, popularis insanix
reliquias exhaustit. Vixit tamen etiam
cum detonuisset, & ultimum gladio spi-
ritum impendit. Sed nimirum saxa &
sanguinem loquimur: Beatuli nostri ire
ad cælum viâ lacteâ, & calcare rosas vo-
lunt. *Ex Surio.*

*Noli vitæ hujus felicitatem pravus ho-
minibus invidere, sed condole. Imò quia
ipsi non dolent, potiùs ingemisc: qui nimi-
rum velut bruta animalia ad macellum e-
dendo properant, & ad gladium lascivien-
do festinant. S. Pet. Dam. lib. 8. ep. 6.*

S. DYMENA V. M. 15. Maii.

Nisi frontem unâ cum oculis amisit
improbis amor, erubescet ad infamiam
facinoris, quod ipso auctore, sub
annum sexcentimum gestum est. Re-
gebat eo tempore Hibernos rex barba-
rus, nullâ re nisi amore odioque filix no-
bilis. Viduatus conjuge filiam in thorum
pellexit, eâ quidem formâ, cui compa-
rari eo ævo nulla poterat, sed iis mori-
bus, ut non modò incestos amores abo-
minaretur; sed præter Deum nubere om-
nino nemini in animum induceret. Vim
tamē verita ab infano amatore, cum Gere-
berno sacerdote fugam ultra mare cape-
sit, & in agro Antverpiensi sanctioribus
se curis addidit. Pater eodem paulò post
ap-

316 VITÆ SANCTORUM. 15. *Maii.*
appulsus, cū illa ipsa imagine signatum
argentum exponeret, quā obsonator fi-
liæ hospiti satisfecerat, ejusdem indicio
filia prodita est. Fœda omnia sunt, quæ
deinde procus dixit, vel carnifex fecit;
malum tamen spectare sanguinem,
quàm audire verba improba & lenonia;
quibus cū nihil moveretur, Gereber-
nus primū tutor pudicitæ illius, ferro
obtruncatus est; Virgo deinde parentis
ensē cecidit nobilissima castitatis victi-
ma. Funus cælum curavit, neque puduit
Angelos vespillonum officium occupa-
re, allatis è candido marmore urnis.
Virginis honori hoc ampliùs datum, ut
nomen ejus gemmæ Angelus inscribe-
ret; eo argumento agnovit posteritas
D Y M P N A M vocatam fuisse. Ite nunc
Alexandri, & manus quibus pingi fingi-
que velitis, quærite: Castitas cælatores
Angelos habet, & tamen heu! quàm
pauci cupiunt hoc calculo notari! *Ex*
Surio.

*Eant nunc luxuria dediti, & ad pro-
priae carnis arbitrium vivant; ut animâ
postmodum & carne simul intereant: nunc
medullas mundanæ dulcedinis sorbeant, ut
repleti tunc perpetui cruciatus absinthio-
tis visceribus amarescant. S. Pet. Dam.
lib. 7. ep. 19.*

S. UBAL-

S. UBALDUS EP. 16. Maii.

UBALDUS infulam unam alteramve fugâ declinavit, tertiam eamque Eugubii in patriâ non potuit effugere, Summi Pont. auctoritate captus. Geminis cæcis cum oculos restituisset, tertium idem roganti, docuit libenter oculis carere, qui animum excæcaturi essent. Hostes innumeros patriam obsidentes omnes egit in fugam, cum unicum ipse signum crucis explicasset. Pacis ingeniosissimus artifex, contra injurias cautes inexpugnabilis fuit. Sed utriusque documentum cape. Scissa in factiones geminas urbs, pugnabat in viscera sua. Adest UBALDUS medius inter saxorum & telorum ictus, cadit deinde. Hic verò omnes arma abjicere, damnare discordiam, quæ parricidas cives fecisset. Tum denique à piè simulatâ morte surgere UBALDUS, & partam unius eaque ludicrâ morte pacem civibus gratulari. Ultima fortis homo, & unico suo cæmento memorandus, Pontificem in calcis scrobem dejecerat, non tam cœno quàm ignominia aspersum. Ilicet amini civesq; scelus urbe exigere, & ipsas improbi domini ædes velle demoliri. At ajebat *Ubaldu*s, graviori supplicio vindictæ litandū. Sese vindicem sui exemplum editurum, quod urbs, quod orbis miraretur. Interea
pro

318 VITÆ SANCTORUM. 17. Maii.
pro tribunali seder: adest reus, vel se ju-
dice nullâ non morte dignus. Ergo sen-
tentiam profert UBALDUS, & inaudito
supplicio reum damnat AD OSCULUM.
Non multo sanguine, ais, se vindicavit,
sed certè, ut non nemo inquit, rubore mul-
to. Ex Brev. Rom. Pet. de Nat. & Surio.

Obediamus Christo, & furentium fra-
trum morsus, verbera, onera, pietatis Vir-
tute portemus: ut & fratres nostros libere-
mur à pœna, & patientiæ præmium con-
sequamur: nec dedignetur servus hoc acci-
pere à conservis, quod Dominus à servis &
pro servis dignanter accepit. S. Pet. Chryl.
serm. 28.

S. TORPES MART. 17. Maii.

RAram avem vides, & albo similli-
mam corvo, aulicum, inquam, pium
ex aulâ Neronis impii. TORPES est D. Pau-
lo familiaris, & in fide, quemadmodum
fertur, Angeli discipulus. Hic tyrânni
æmulam cælo machinam, & quâ ille
mortalibus velut alter in terris Iupiter
illudebat, solis precibus destruxit, flu-
mineque cælos vanissimos & orco mer-
sit. Ilicet Nero Iupiter hoc damno mul-
tatus graviter detonuit, omnibusque pœ-
nis in TORPETEM fulminavit, sed ex pel-
vi. Nam alapam primò Sabellici judicis
generosè devoravit. Columnæ deinde
alligatus, tortusque crudeliter, Samson
ipsif-

17. Maii. VITÆ SANCTORUM. 319
ipfissimus fuit. Quid ! quòd corruens co-
lumna exitium attulit Sabellico , salvo &
incolumi nostro Samfone ? Ergo Silvius
Sabellici filius , heresque idem crudelita-
tis , rotæ radiis lacerandum illigavit ,
bestiis objecit , semper illæsum ; quæ res
Evellio consiliario Imperatoris persua-
sit , ut sibi consuleret , fidemque Christi
amplecteretur tot miraculis probatam.
Ambo itaque cæsi securi sunt. Porrò
TORPETIS corpus fatiscenti naviculæ
impositum , additusque gallus & canis ,
ut illud vel his , vel cum his piscibus foret
esca. Sed Angelo remige in Hispaniam
appulsum excepit Celerina honestissima
matrona , non aliter quam opes ex divi-
te Indiâ appulsas , tumuloque augustissi-
mo donavit. Addidit deinde pietas Chri-
stiana templum. Nam cælum nuper jam
Superi dederant , ex quo illè hodie etiam
ridet mimicum Neronis cælum. *Ex Bar.
Pet. de Nat. & tom. 6. ant. lect. Can.*

*Quatuor sunt , quorum in hac vitâ obse-
quiis deserimus : Caro , Mundus , Diabo-
lus , Deus. Caro largitur servitoribus suis
momentaneam voluptatem ; Mundus tran-
sitoriam sublimitatem ; Diabolus perpetuam
captivitatem ; Deus interminabilem feli-
citatem. S. Bern. serm. 3. Epiph.*

S. ERI-

S. ERICUS M. 18. Maii.

Sueciæ Rex ERICUS vivorum Regum imagines ante oculos suos velut speculum posuit, ipse Regum oculis hodie proponendus. Patriæ & pauperum præcipue pater, libidinis æstus glaciali aquâ suffocavit. Multæ pecuniariæ tertiam partem, quamvis ultrò oblatam, noluit tamen arario inferri, ne, quod amat fieri, sibi potius consulere, quam justitiæ videretur. Bella gerebat non tam ut suum, quam ut Christi regnum amplificaret. Itaque cum Finlandiæ fidem victor intulisset, cæsis hostibus lacrymis fertur parentasse, quòd victis aliter via ad salutem non potuisset sterni, quam per sociorum stragem. Sed vide obfirmatum ad divina animum. Sacrificanti aderat die Christo triumphanti sacro. Interea cum omnibus copiis imminet Henricus Suenonis filius Daniæ Regis. Arma conclamant alii, & sive pugnae Ducem, sive fugæ Regem exposcunt. At hic, *Sinite, inquit, militare, reliquum obsequii a libi DEO persolvemus Paxna in calis cantaturi.* Itaque sacris ad finem pertinax immoratur. Tum demum crucè frontem armatus, aciem subit & pugnam, Numineque ita volente, cadite etiam. Cæterum quo loco sanguinem fudit, fons continuo exortus aquas fudit passim.

19. Maii. VITÆ SANCTORUM. 321
sim agris salutare. Illud penè excidit:
Cilicinum ejus thoracem asservari regii
sanguinis purpurâ etiam hodie rubentem,
loricam, qualem hodie in Principum ar-
mamentariis rarò videas. *Ex Vite Aquil-
loniâ Joannis Vastovii.*

*Paratus est Deus & cadentem suscipere
& eripere fugientem; ut videri possit re-
lictis omnibus aliis ei soli operam dare: pro-
pterea expedit omni anima Deum semper
attendere tamquam proprium non modo
adjutorem, sed etiam inspectorem. S. Bern.
ser. 5. super. Qui Hab.*

S. IVO CONF. 19. Maii.

Hic ille inter Jurisconsultos Phoenix,
Ivo est, pauperum advocatus. His
ille linguam suam non vendere, sed eo-
rum causam beneficiis sibi emere. Hinc
quotidie hospitio eos suscipere, pedibus
aquam affundere, mensæ suæ convivas
adhibere; de victu ac vestitu, quò illis
adderet, sibi demere, & ne deessent, qui
patrem vocarent, binos conjuges unâ
cum IV. libetis domi suæ in IX. an-
num alere: ut planè penum IVO NI S
pauperum posses sinum appellare. Ipse
interim tam in se durus, quàm in alios
benignus, corpus cilicio affligere, som-
num humi capere, inter preces septem
ipso dies sine cibo persistere, jejunia le-
gibus Christianis imperata pane &
X aqua

322 VITÆ SANCTORUM. 19. Maii.
aquâ transigere. Talis igitur Advocatus
quid mirum si orationi suæ semper Cæ-
lites habuit faventes? Hi certè panem,
qui unus suppetebat, inpauperes dispen-
santi, tres alios submisere: hi exrescere
sæpè stipem exiguam fecerunt, ut bene
multis sufficeret. Ipse *Christus*, mer-
dicum præferens, mensæ illius (Su-
peri, qualis hospes!) assidere, & abi-
turus bene precari voluit. Inde ille jam
medicus etiam omnes passim morbos
pellere, flammæ precibus extinguere,
crucis signo per aquas sibi viam facere,
demum fari sui non ignarus, stramentis
incubare, & morienti, quem manu te-
nebat, *Christo* immori, ut ante homi-
num semper, ita etiam tunc ante DEI tri-
bunal victor. Tam bona, ô Iurisconsulti,
pauperum est causa! *Ex Surio.*

*Non memini me legisse malâ morte mor-
tuum, qui libenter opera charitatis exer-
cuit: habet enim multos intercessores, &
impossibile est multorum preces non exaudi-
ri. S. Hier. Ep. ad Nepot.*

S. DUNSTANUS EP. 19. Maii.

INter Angelos, quos Anglia genuit,
etiam DUNSTANUM numerâ, cui
ferum fuit, miracula in cunis inchoare;
nosci prius, quàm nasci voluit. Mater
eo gravida Purificatæ Virginis die Nu-
mini supplicabat: cum repente extinctis
occul-

occulta vi templi facibus, tota urbs co-
 horruit. Paulò post divinior ignis, re-
 sta ad DUNSTANI parentem delap-
 sus, ejus cereum accendit, unde reliqui
 lumen mutuati matrem novi sideris con-
 salutarunt. Confirmavit postea omen
 Angelus, qui delatum in templum puel-
 lum ad omnes Araꝝ circumduxit, futu-
 rum pollicitus, uti ejus opera Religio
 refloresceret. Eas spes paulò post morbus
 labefactavit. Adstabant amici animam
 agenti, cum ille repente lectulo exiliens,
 ad templum intempesta nocte propera-
 vit. Eam pietatem cum Stygii canes al-
 latrarent, puer audaciam Cerberorum
 virgula compelevit. Templo exclusura
 Angeli ad aram subvexerunt, ubi postri-
 die sopitum familiares reperere. Hæc præ-
 ludia fuere crescentium cum arate virtu-
 tum, quarum reliquas usu, castitatem
 etiam voto firmavit, quæ illum Regina
 virginum ita conciliavit, ut eidem jam
 Episcopo cum choro virginum obviam
 processerit. Jam ipse Dei Filius DUN-
 STANI acta probavit. Nam cum ejus
 de Monachis in Canonicorum locum
 sufficiens sanctioni intercederetur,
 Crucifixi imago palam hanc vocem misit:
 Non fiet: Judicatis bene, mutaretis non
 bene. Ad cælum vocatus negavit, se,
 nisi populum allocutus esset, iturum.
 Idcirco rapi eum necesse fuit; tertium
 certè cum lectulo in altum subvolavit.

324 VITÆ SANCTORUM. 19. Maii.
Tanta est boni viri in cælo expectatio.
Ex Sur.

Et nobis pro modulo nostro penne sunt insita, virtutes scilicet spirituales, quibus si viriliter utimur, ad cælestia sublevamur; sin autem ex desidia torpore deponimus, necesse est, ut in surripientium vitiorum profunda mergamur. S. Pet. Dam. lib. 2. Ep. 18.

S. PETRUS CÆLESTINUS. 19. Maii.

UNicum modestiæ miraculum **PETRUM CÆLESTINUM** vides, qui exemplo antehac inviso, poste à nunquam repetito, summo se Pontificatu sponte abdicavit, immortalis memoriæ dignus, etsi eo facinore solo inclaruisset: sed idem tenor totius vitæ fuit, cuius quia partem longè maximam in locis solis exegit, non revocabimus ad illam normam mores delicatæ juventutis, contenti si se cum puero patientur componi. Simul ac fieri potuit, illud aureum matri promissum inculcabat, *Volo esse bonus servus Dei*; quod ipsum mater iam tum spe præceperat, cum in recens nato multa Religiosi insignia deprehendisset. Ergo quantumvis arctis domi rebus, in ludum eum literarium misit, patre nuper mortuo consilium de cælo probante, ut totius terrarum orbis bono susceptum. Incidère tamen remoræ per multas, qui-

20. Maii. VITÆ SANCTORUM. 325
quibus omnibus perruptis, mater in filioli oraculo acquievit, tum quidem constantissimè, cum pädagogum discenti se Christus offerret, visus nonnunquam de cruce ad eum descendere; ut mirandum non sit, Angelos eam operam non dedignatos; & hi quidem etiam morum ab eo rationem exigebant, nunquam impunè delinquere eum passi. Jam virgo Deipara curam valetudinis ejus egit, & altero oculo lippientem recreavit. In hoc contubernio educatus, homines penitus deseruit, uno ejusdem propositi socio comitatus, cui tamen constantia defuit. Petri studiis Angeli applauserunt, quos hodie rariùs audimus, quia aures nostræ Sirenum sibilis occupatæ, Angelis non parent. *Ex Surio.*

Christum tanquam signaculum in corde nostro debemus imprimere, ut nulla hoc valeat hostilis irruptio violare: Christum etiam operibus nostris debemus insculpere, ut per omne, quod agimus, Crucifixi nos Præceptoris discipulos demonstramus. S. Pet. Dam. serm. 67.

S. BERNARDINUS SENENSIS.

20. Maii.

BERNARDINO puero aras extruere, quæ ad populum dici pro concione audierat, ad pueros dicere, ludus erant. Qualem nunc serium putas fuisse?

X 3

ye-

326 VITÆ SANCTORUM. 20. Maii.
Verecundiâ tantâ fuit, ut cum mimicæ
castis auribus voces baccharentur, ad
quamcunque coronam accederet, illud
statim audiretur: *Missa isthac nunc facite;*
siquidem BERNARDINUS adest. Tan-
tum apud viros potest puer verecundus!
Certè puer ejusmodi verba pretextata in
viro alapâ castigavit, docuitque fron-
tem effrontem vel invitam erubescere:
in alium ejusdem culpæ reum totum pue-
rorum globum coëgit, qui lapidibus
scelus urbe prosciberent. Feminas verò
ex animo omnes, præter *Mariam*, de-
leverat. Hanc unam ille unicè amare,
ad hujus effigiem pro portâ urbis vigi-
lantem quotidie in genua accidere; irri-
dente necquicquam proterviore pueri-
tiâ, cum *VIRGO* atti leret. Jam ubi
inter discipulos magni *Francisci* annu-
meratus est, ea fuit dicentis pro virtu-
tibus contra vitia libertas, is ardor, ut
ad eum aleas flammis ustulandas omnis
urbs comportaret: adeò ut illi, qui his
conficiendis vitam sustentarant, ultima
paupertas immineret, nisi eidem auctor
BERNARDINUS fuisset nomen *JESU*
deinceps tabellis insculpendi, quo fa-
ctum brevè est, ut dicesceret etiam.
Ipse Divus cum de nomine *JESU* sæpè
sæpius diceret, supra caput suum id ip-
sum quandoque conspicuum habuit so-
le splendidius. Superi! quis unquam
clarior extitit concionator? *Ex Surio.*
Quid

20. Maii. VITÆ SANCTORUM. 327

*Quid amabilius verecundo adolescente?
quàm pulchra hac gemma morum in vita
& vultu illius? quàm vera & minime
dubia bona nuncia spei, bona indolis in-
dex? Quid ita turpiloquii & omnis turpi-
tudinis fugitans? soror continentia est.*
S. Bern. serm. 86. in Cant.

S. AUSTREGISILUS C. 20. Maii.

Purpuratum è Regiâ Francicâ Magi-
strum dabimus stantibus in bivio, &
de devinitatis erga se consilio incertis.
AUSTREGISILUS is est, qui à parenti-
bus ad curam posteritatis impulsus, post
longam frustrationem, trium Dynasta-
rum nomina totidem membranis in-
scripta aræ imposuit, ad quam trinoctio
pervigilaturum se spondit, eum deinde
socerum optaturus, cujus sibi nomen for-
titò obtigisset. Verùm altera ei nocte som-
nus obrepit, sed qualis esse solet divina
patientium: videre enim sibi visus est
Cælites duos de suo cum Justi judicis fi-
liâ conjugio colloquentes. Eum judi-
cem dum vigil postea inquit, vocari
ad sacerdotium se, curamque Ecclesiæ
intelligit, quæ scilicet ipsissima Justi ju-
dicis filia est. Neque displicebat condi-
tio à re uxoriâ abhorrenti: injecta ta-
men, mali dæmonis invidiâ, aliquan-
tilla properanti mora est. Betellinus qui-
dam repetundarum postulatus AUSTRE-

X 4

GISILY

GISILI nomen apud Guntramum Regem detulit, calumnia tam speciosa, ut duello purganda fuerit. Ad id diversis se luctatores studiis Præparabant. **A**USTREGISILUS placare precibus Numen, argentum omne in pauperes effundere, suis se virtutibus magis, quàm armis involvere. Calumniator generosissimo confusus equo, dum divinâ vi obtorpescētem fodit calcaribus, ab eodem efferato effusus animam exhalavit. Nemo dubitavit **A**USTREGISILO eum pœnas dedisse; qui eâ cura liber, à sponsæ suæ (Bituricensis Ecclesia fuit) ex voto Episcopus obtigit. Pro dote calum accepit an. D C. XI. nobis quoque appetum, si exemplo ejus non tam diu, quam cum Deo deliberaverimus, quod statuendum est semel. *Ex Surio.*

Si voci Dei tui præparas aurem interiorem, fuge curam exteriorem, ut expedito & vacante interno sensu dicas cum Samuele, Loquere Domine, quia audit servus tuus. Vox hæc non sonat in foro, nec auditur in publico; secretum consilium secretum querit auditum. S. Bern. Ep. 107.

S. HOSPITIUS C. 21. Maii.

HOSPITIUM qui videsset, omnibus coopertum sceleribus crederet; qui nosset, simulachrum esse virtutis pronunciaret. Tanti est, bonum virum ex cultu

21. Maii. VITÆ SANCTORUM. 329
cultu corporis, an animi æstimes. Apud
Nicensem Gallorum urbem altâ abditus
turri, onustus ferro omnique reorum
squalore deformis, raro cum hominibus
commercio, cum superis æterno agebat,
quibus monentibus, iratum Gallis Nu-
men, & Longobardorum irruptione
scelera vindicanda esse intellexit. Aliis
autor fugæ factus, ipse ergastulo non
excessit, & barbaris per urbem grassan-
tibus in conspectum se dedit: Ii pro ma-
leficio habitum ad cædem deposcunt;
jamque ferrum supra caput erat, cum re-
pente percussoris brachium obriguit,
quod H O S P I T I U S signo crucis contra
edito correxit. Secuta inde viri æstima-
tio, hausta ab eo præcepta salutis, quæ
qui in aures duntaxat admisere, diro
omnes lethi genere periere. Ultimo an-
te mortem triduo demi sibi vincula pas-
sus est: quem cum toto corpore à vermi-
bus depastum non nemo miseraretur, ne-
gavit illos sibi convivas graves fuisse: eo-
rum morsuunculis excitatum se ad aman-
dum Deum, non debuisse suis monitori-
bus cibum invidere. Simul tamen atque
beatum cælo spiritum reddidit, totum
examen disparuit, mirâ erga mortuum
reverentiâ, ut appareret, in vivum ex
ejusdem imperio peccasse. Sed condo-
nemus hoc morti jus, & tantâ nutri-
tum curâ corpus cedat in vermium po-
testantem. Illum vermem time, qui in
X 5 ani-

330 VITÆ SANCTORUM. 22. Maii.
animo nidulatur, & inter æternas flam-
mas, omni Salamandrâ vivacior, num-
quam moritur. Ex Greg. Turon.

*Perpende, quia caro, quæ nunc accu-
ratis dapibus nutritur, paulo post vermi-
bus scaterere compelletur, ipsa siue tunc
fit esca rodentium, quæ nunc saginatur
jucunditate ciborum, ac tanto gravio-
rem exhalat putrefacta fetorem, quanto sua-
viorem sibi procurabit educata molliciem.*
S. Pet. Dam. l. 7. ep. 19.

S. BASILISCUS M. 22. Maii.

L Atuit subinde etiam sub militari sago
magna virtus, & castra theatrum præ-
buere Christianæ sanctitati. Nunc BA-
SILISCUM inde producimus plurimum
palmarum militem, quem afflictum
incoerore ferunt, quod acceptis pro Ma-
ximiano impio Cæsare vulneribus, gut-
tam sanguinis pro Christo nullam fu-
disset; cum tamen Theodorum marty-
rem proximâ necessitudine contingeret,
cujus pro fide prælia convitium suæ ig-
naviæ facerent, utique, si virtuti suæ
Christus confideret, ejus experimen-
tum pridem capturum fuisse. Rarò ita
cum Superis exposulatum est; neque
sustinuit cæli Imperator tam pia militis
sui desideria perire; ultrò cum allocutio-
ne dignatus, memorem esse voti sui jus-
sit, & dignos tantâ sponssione animos
af-

23. Maii. VITÆ SANCTORUM. 331
afferre in imminentem pugnam; cuius ei
copiam Agrippa impius Prætor fecit, qui
ferro soleatum, clavis plantam pene-
trantibus, cursu nihilominus æquare
citatem quadrigam coëgit. Subinde à
Trajanâ hospitio acceptus aridæ arbori,
sub quâ recubuerat, vitam reddidit frøn-
desque; credo ne capiti coronæ deessent:
frons e. iam ad pedes martyris scaturiit,
hanc vicem reddentē terrâ, cum sangui-
nem ejus bibisset: eo prodigio non sitis
tantum comitum ejus, sed perfidia etiam
extincta est. Paulò post etiam alteri ele-
mento imperavit, devocatoque de cælo
igne, Deorum delubrum exussit: ipse
capite imminutus, & in proximum flu-
men sparsus, maximo & ultimo mira-
culo nihilominus ad beatitatis littus e-
natavit. *Ex Menais.*

*Quid faciemus sub æterni judicis maje-
state? qua nobis subsentura est pœnitentia,
quam in hac carne contempsimus? qua nos
defensura sunt opera bona, qua in vitâ non
egimus? ad quos sanctos confugiemus, quo-
rum exempla simul & verba despeximus?*
S. Pet. Dam. l. i. Ep. 6.

S. BOBO CONF. 23. Maii.

Quo tempore Mauri Hispaniâ potiti,
Galliam etiam Narbonensem mali
vicini terrebant, fuit BOBO noster pa-
trix suæ propugnaculi instar, homo nobi-
lis

332 VITÆ SANCTORUM. 23. Maii.
lis cæterâ & militaris, sed qui sub sago
tegere sciret virtutem, raram inter mili-
tes armaturam. Fortè hostis Fraxinetum
insulam infederat, & crebris inde ex-
cursionibus multum rem Christianam
vexabat. Hic BOBO ducibus Aposto-
lorum Petro ac Paulo spolia opima vo-
vet, arma non hostis, sed sua: positu-
rum se ista, nec Ducem jam militum,
sed pupillorum patronum fore. Ad hæc
gratum se quotannis Romam iturum, &
liminibus victricibus osculum laturum.
Annuere Divi, & per quietem visi ani-
mos addiderunt BOBONI; ille mox
militibus; quibuscum per medios ho-
stium cuneos arcem ingressus, non modò
obsidione hanc liberavit, sed barbarum
regem insulâ exiit, itaque terrorem à
Galliâ longè amovit. Et hic triumphus
BOBONIS de hostibus fuit; alter de
ipso BOBONE. Fratricidæ obvius, nu-
tante aliquandiu in vindictam animi
acie, sui tandem egregius victor, spoli-
um ex inimici vultu osculum suspendit. Por-
rò arma exiit, & orphanorum jam Dux
annis singulis pedes triumphum suum
Romam duxit, dum ex itinere denique
mortuus in cæleste Capitolium est in-
vectus. Mortui tumulum quotquot ani-
malia calcarunt, in vestigio mortua
monuerunt incolas, ut eum cancel-
lis à profanâ terrâ secernerent, & tem-
plo honorarent. Ossa denique Ticinum
trans-

24. Maii. VITÆ SANCTORUM. 333
translata memorant, pompæque, quo
augustior hæc foret, lumina è cælo, &
stellam adfuisse. *Ex Ferrar.*

*Confirma amicitiam cum SS. Angelis;
intra in civitatem Dei: Apostolis Marty-
ribusque sociare; unde illi gaudent, inde
gaudeto. Horum divitias compupiscito, &
per bonam emulationem illorum suffragia
ambito: cum quibus enim fuerit consor-
tium devotionis, erit & communio digni-
tatis. S. Leo serm. 5. de Epiph.*

S. SIMEON STYLITES JUNIOR.

.24. Maii.

Hominem cælestem, an terrestrem
Angelum SIMEONEM malis dice-
re, tanto magis dubitabis, quantò re-
ctius noveris. Voti parentum concessus
fururæ sanctitatis vatem Christi ante am-
bulonem Joannem habuit, qui ne quid
in victus parsimoniâ concederet, jejunia
in cunis inchoavit, lævo matris ubere,
velut ominis causâ semper abstinens.
Sexto ætatis anno ab hominum consor-
tio in loca sola secessit, nunquam tamen
solus, cælitibus eadem cum eo casâs ha-
bitantibus. Ex quo tempore incommo-
da naturæ vel non sensit, vel inusitatis
fomentis sustentavit, nectare, vel quo-
cumque nomine appellari lubet delicias
divinitatis, pastus. Exacto in hunc mo-
dum sexennio in cœnobium immigravit,
inagnâ

334 VITÆ SANCTORUM. 25. Maii.
magnâ Religiosæ vitæ commendatione,
quam Angelorum contubernio eo facto videbatur antetulisse. Sed nimirum illic quoque Angelos reperit; haustamque eorum usu innocentiam magnis prodigiis affirmavit; ut, cum leopardum pro fele domestico circumduxit, aut cum ad ejus imperium lea puerum a comitibus desertum, tergo ad socios subvexit, quæ magistro SIMONIS ausam præbuere, eum ad perpetuam in columnis stationem invitandi. Paruit SIMON, atque corpore juxta animoque supra terram eminens, ex communi illius ævi sensu columna fuit sustentans orbem terrarum. Nos cum hareamus in luto, digito tamen paramus cælum contingere.

Ex Morais & Esagrion.

Qui non potest sanguinem fundere, potest semetipsum pœnitentiæ velo percipere, & in cordis contritione mactare. Preparatur ad feriendum, jugulum, non decrit remunerator, etsi defuerit gladius. Dæst carnifex, qui cervicem exterius feriat, adæst iudex, qui bonæ voluntatis præmium reddat. S. Pet. Dam. f. 65.

S. ZENOBII EP. 25. Maii.

ZENOBII pueritiam, vivam honestatis imaginem dicas, in quâ neque Dei oculus quicquam reprehenderet: nullus ei unquam cachinnus, nullum

25. Maii. VITÆ SANCTORUM. 335
lum verbum insolens excidit ; neque
eam venustatem insequens ætas viola-
vit , quin corroboravit veriùs , ut pris-
cæ etiam sanctitatis Antistites Damas-
cus , Ambrosius , Paulinusque ZENO-
BIUM suspicerent. Mirandorum ejus
operum hoc juvenus specimen habeat.
Florentiæ , quæ ZENOBIÏ patria , &
Pontificalis sedes fuit , fratres gemini è
flore nobilitatis parentñ indulgentiã cor-
rupti in proterviam , occalluerant ad sera
matris imperia , non atrociam tantum dicta ,
sed calces etiam ingerere bene monenti
ausi ; quã impietata exasperata ultra ma-
ternum morem mulier , dira imprecatio-
ne furias in filiorum caput incitavit. Va-
luere vota : degeneres illi extempio infer-
nis obsideri larvis , & impias manus à
matre in sese vertere ; laniare ora mordi-
cus , & canino invicem duelle grassari.
Fœditas spectaculi parentis iram miseri-
cordiã mutavit , lamentantis tantum pre-
cibus fuisse pondus ; nulla erat nisi ZENO-
BIÏ pietate spes , qui horas duas affusus
Cruci , furens absolvit. Idem beneficium
an. DC. XXIV. calo receptus in ægrum re-
petivit , sed eo longè digniorum. Mater
nocturnis ejus obsaturata querelis , potum
identidem flagitandi , dæmonem simili
voto propinavit , sed ZENOBIUS pepu-
lit ; utinam & fœdum morem vocantium
tam immanes hospites , quasi non invoca-
ti in nos irruerent. *Ex Suis.*

So~

Solenter animus ante actionis suæ primordia cuncta debet aduersa meditari, ut semper hæc cogitans semper contra hæc thorace patientiæ munitus, & quidquid acciderit, superet, & quidquid non accesserit, lucrum putet. S. Greg. 5. Mor. c. 33.

S. MUTIUS C. 25. Maii.

AGite mortales, & vel latronem ducem ad cælum sequimini. **MURIVS** hic est, qui apparatu compilandi sacri Parthenonis somno oppressus, rapi ad diuinum tribunal tibi visus, supplicias suis facinoribus parata intellexit, nisi celeri poenitentia ipse sibi jus dixisset. **MURIVS** recta ad sacratos profectus viros, animæ vulnerum medicinam eos poposcit. Tres primùm ex odis Davidicis strophæ ei præscriptæ; quam ad animum cum vitam exigeret, Superi postea ejus erudiendi provinciam sibi depoposcerunt. In eorum contubernio expolitus, scholam denique aperuit ex latrone magister factus virtutis. Eum sol reveritus est, inaudito post Josue factum exemplo, ita cursum moderans, ut non antè occumberet, quam ille iugurio discipuli successisset; quem præter spem defunctum cum invenisset, rogavit familiariter, an redire in vitam velleret. Abnuentem valere iussit, & tumulto composuit; quod ille officium tam studiosè suis impendit.

26. Maii. VITÆ SANCTORUM. 337
pendit, ut nonnemo e sepulchro parcere
eum sumptui operæque jussit. Alteri ad
mortem imperato vitæ triennium impe-
travit. Ne curâ corporis à Deo avocaretur,
mensam illi Dominicis diebus An-
gelus instruxit, cæteros impransus, &
incoenatus egit. Hunc tamen tam vici-
num cælo avocare, ad nescio quos Pha-
raonis thesauros dæmon institit. Sed il-
le Nilum calcare solitus, & clausis fori-
bus, quoquò libuisset, penetrare, viam
denique etiam ad Cælites reperit, violen-
tus scilicet homo, atque uti olim ædi-
bus, ita cælo quoque vim facturus, nisi
spontè patuisset. *Ex vit. PP.*

*Nemo diffidat, nemo veterum conscius
peccatorum præmia divina desperet: novit
Dominus mutare sententiam, si tu noveris
mutare delictum. S. Aug. ps. 50.*

S. CARPUS EP. 26. Maii.

Non est cordi Deo regida pietas, &
justitia misericordiæ oleo non tem-
perata. Id **CARPUS** te docebit, qui à
Paulo Apostolo Christianâ Philosophiâ
imbutus, hujus tam præclati & neces-
sarii axiomatis aliquando visus est obli-
visci. Compererat Christianæ militiæ
tyronem, ad deserenda crucis signa, à
dæmonis cultore esse inductum, quâ in-
juriâ ad Deum Opt. Max. pertinente, i-
ta est exacerbatus, ut impia ex æquo
capi-

X

338 VITÆ SANCTORUM. 26. *Maii*.
capita Orco devoverit, quòd mediocri
supplicio nullo vindicari posse scelus ma-
nifestarium & ultimæ perfidiæ persua-
sum haberet: & verò gestiebat animo,
cùm dehiscente sub utriusque pedibus
terrâ, inferni ignis fumum ferri in ora,
ipsoque stantes in præcipitio simi-
les ruituris aspiceret, impulsurus etiam,
si copia fuisset. Subinde etiam aperiri
calum, & Servator generis humani
offerre se conspicuum, horrorique CAR-
PUM, si ita ei videretur, ageret miseros il-
los præcipientes, pro quibus ipse sangui-
nem suum fudisset. Sibi quidem tanto
pretio assertos in libertatem, certum esse
non deserere, & porrigere manum vel-
le perituris: quin adeò, si necesse foret,
non detrectaturum redire ad initium mi-
feriarum, quibus in Cruce moriens finem
imposuisset. Plura dici necesse non fuit.
Tam mellea verba CARPO bilem absterse-
runt: & nimirum hodie quoque animo-
rum ætus & inconsulta odia defervesce-
rent, si in sanguine Christi intingerentur.
Ex Dion. Arcop. in Patric.

*Par est, ut quisque nostrum non minus
gratias agat Christo, quam si ob ipsum so-
lum advenisset; neque enim recusaturus erat
vel ob unum solum tantam exhibere miseri-
cordiam; adeò singulos homines pari chari-
tatis mensurâ diligit, quâ diligit orbem u-
niversum. S. Chryl. in c. 2. ad Galat.*

S. RE-

S. RESTITUTA V. M. 27. Maii.

Romæ nata RESTITUTA, denata Soræ nobiles natales nobilissimâ morte illustravit. Nubilis domi tamen clausa egit, & formam, quâ passim juvenus nobilis deperibat, velut ignem custodit, non jam Vestæ, sed Christi virgo. Hujus illa unius thalamum suspirabat, & aliter etiam nuptæ nomen refugiebat. Interea invidit Deo sponsam suam, ut solet, orcus, adfuitque minas spirans & ignes. At RESTITUTA nuper jam boni Angeli aspectu exhilarata, risit rivalem deformem, & tam formidandum monstrum in fugam puella egit. Secundum hæc, Christo auctore, ædibus paternis excessit virgo Soram abitura, nec tamen sine comite. Nam ad Lateranum Angelum invenit, qui toto itinere latus euntis stipavit, dolentis credo cum urbem aspiceret, quod iter longius non fuisset. Jam sub ingressum, cum miraculo prodita esset (morbum nescio à quo removerat) nobilem hospitem, nobile hospitium carcer martyrum excepit, ita Agathio Procos. jubente. Exin scorpionibus caesa cecinit. VII. dies noctesque sine victæ clausa cum Angelis vixit, oblita jam cibi, aspectu satiata. Denique capite unâ cum Cyrillô Episcopo aliisque truncata, cælum subiit, cum carceris

X 2

custo-

340 VITÆ SANCTORUM. 28. Maii.
custodes, & adeò carnifices miraculis
captos eâdem viâ nuper jam præmisisset.
Ex Ferrar.

*Non est injustus Deus, ut obliuiscatur o-
peris boni: sicut apud eum memoria benefi-
cii semel accepti. Beatus, apud quem Deus
vel semel requiem invenerit; in cujus taber-
naculo vel horâ unâ requieverit. Gueric.
serm. 3. de Ass. B. M. V.*

S. GERMANUS PARIS. EP.
28. Maii.

GERMANO mors nondum nato, ab
ipsâ, quod obomineris, matre; na-
to ab a viâ propinata est; nihilominus
inter domestica latrocinia adolevit, ve-
neno priore maternis visceribus, sino no-
xâ foetus, diffuso, altero ad aviæ filium
delato, æquissimo sine dubio errore,
ut, cui Germani hæreditas quærebatur,
idem paratam innocenti pestem biberet.
GERMANUM contrâ Parisiensis mitra
expectabat, & in omnes morbos jus,
benevolentiam Numinis maleficia morta-
lium in ejus gloriam vertente. Saliva e-
jus vestium lacinia, stramen, quod in
cubitu pressisset, vim medicam habue-
re. Hæc alexipharmaca etiam Reges am-
biebant. Clotharius, quod virum san-
ctum parum civili pro foribus morâ fa-
tigasset, injuriam febri luit, quâ mode-
stior factus, postridie S. viri palliolum
of-

29. Maii. VITÆ SANCTORUM. 341
ofculis trivit, eoq̄ue intestinum ignem
extinxit. Unicam literulam chirographi
ejus delinxisse, monacho biennium æ-
gro saluti fuit. Fugientem animam illu-
stris femina filo de viri veste raptō retra-
xit. Alteri jam exanimi cum frigidâ vi-
tam infudit. Unicâ voce flammâ sopi-
vit, Crucis signo compedes solvit, po-
pulatores agrotum ursos extinxit, totas
dæmonum catervas fugavit. Et tamen
hic morborum, & ipsius adeo mortis
triumphator, obitûs sui diem non ani-
mo modò, sed oculis etiam ingerere non
destitit; hoc ad lecti spondam epigram-
mate affixo, V. KAL. JUNIAS: id
quò spectaret non ante intellectum est,
quàm eodem die octogenario proximus
decederet. Tu, si sapias, ne incerta hora
te mortis fallat.

Omnes crede diem tibi illuxisse supremum.

Ex Suario.

*Homo lenocinantem mundi gloriam sub
judicii sui calcibus deprimat, virorem car-
nis aridum jam pulverem credat, diem
sue vocationis tanquam speculum suis ob-
tutibus semper anteponat; districtum ulti-
mæ discussionis judicium contremiscat.
S. Pet. Dam. l. I. ep. 17.*

Nobilitatem CONONIS inde aestimo, quod totis elementis imperavit. Nam & ruentis fluvii impetum tam diu suspendit, dum homines otiosi transirent; & aliàs larè campos inundantem ad modestiam revocavit veteresque riparum leges. Sed adeste & parentes, & filii, & officium vestrum discite. Ecce XII. annorum filium pater secum ad tyrannum ducit, idque orat, quod pauci orant parentes: *Liceret secum mori filium videre, vel ante se etiam; suave sibi fore etiam contra aliorum parentum vota, filio oculos claudere. Sciret iudex totum CONONEM non moriturum, si in filio, hoc est, in dimidio sui, viveret. Itaque simul filium neci daret, si totum occisum patrem vellet.* Nec verò non lubens comes ierat ad mortem patri filius utiq; sic scipio fessæ, & morientis ætatis. Sed & facili aure preces tyrannus audivit. Quare utrumque in craticulam abjicit, igne subjecto formidandam; in plumis diceres moliter decumbere, Oleo bulliente à flammis perfundit; inungi ad luctam crederes. In succensam fornacem immittit; ut inter hortos cum patre filius deambulat. Suspendit patrem, appendit dulcem appendicem filium; flammam iterum subdit, manus invictas malleis frangit. Interea

29. Maii. VITÆ SANCTORUM. 347
tereâ canere illis arrisit ; vis nosse quam
suaviter ; non dubitavit vocem illis suam
Angelus jungere , quam ut primùm illi
audierunt , non placuit jam morari in
vitâ , illuc abierunt ubi canere Angelos
nunquam non audirent. *Ex Baron. &
Pet. de Natal.*

*Frustra appellamur Christiani , si imita-
tores non sumus Christi , qui ideo se viam
dixit esse , ut conversatio Magistri forma es-
set Discipuli , & illam humilitatem elige-
ret servus , quam sectatus est Dominus.
S. Leo serm. 5. de Nat. D.*

B. ANDREAS DE CHIO M.

29. Maii.

ANDREAM habes *Maria* , ut paucis
dicam , corculum. Juvenis annos
natus XXVII. cum febris æstualet , vovit,
si *Virgo* salutem donaret , sese ei invicem
castitatis florem donaturum. Voti dani-
natus integritatis propositum palàm
candidâ veste professus est , ut orbis sci-
ret *Virginis* eum candidatum esse , & ve-
stium nives virginis animi essent indi-
ces. Et quidni sic candidatus martyrum
etiam honores prensaret ? Enimverò
Constantinopolim abiit eo ipso tempo-
re , quo fidem Christi prodidit , nescio
quis , philosophus. Quisquis fuerit ,
hoc etiam nomine indignus fuit. Cer-
te potuit barbatus histrio à juvene

Y 4

AN 4

ANDREA discere, primum in Christianâ philosophiâ dogma esse, mortem pro Christo contemnere. Captus enim blanditias & aurea promissa risit. Savientium verò impetus velut cautes in mari fluctus excepit. IX. omnino dies carnificina duravit. Inter quos potuere Mahumetani flagellis, & uncis lacerare corpus, sed non animum: locis suis artus ejicere distrahereque, sed non in suam sententiam trahere: gladiis humeros secare, membra singula per singulas carnificinas carne spoliare, sed non fide perinde ac constantia ANDREAM, qui inter tot dolores oblitus tamen dolorum, unius *Mariae* recordabatur, illud unum semper inclamans: *Maria juva me, Maria juva me.* Er verò juvit illa, integrum quotidie corpus ad pugnam suggerens, necquidquam barbaris hoc medicinæ suæ ascribentibus. Demum omnibus cruciatibus superior, capite minutus est. Corpus templum *Mariae*, animum quidni sinus *Mariae* excepit? *Ex Suriotom. 8.*

In hac lacrymarum exulantes valle clamemus ad Virginem, quatenus agnoscat Mater filios, liberet captivos, delicias celestibus impinguata famelicos, convertat misericordes obtutus suos ad miseros, & offensi Filii justitiam spectat ad gratiam.
S. Laur. Just. serm. de Ass. B. M. V.

S. ISA-

S. ISACIUS C. 30. Maii.

M Ovebat in hostem Imperator Valens ipse DEI longè maximus hostis; ut qui pro Arianis pugnabat, templisque Catholicos arcebat. Occurrit eunti ISACTUS noster plenus fatidico spiritu, & libertate Christianâ armatus, monuit, *si pacem in Imperio exoptaret, ne bellum calo faceret: sique belli portas claudere per cuperet, Catholicorum templa prius aperiret; aliter crederet cum Superis sibi bellum fore, nec nisi sanguine suo, & interitulum Marti.* Hæc inquam, & similia non semel ISACIUS occinebat Valenti. At hic molestum monitorem in obviam dumeta jussit abjici. Scilicet, si spinæ illæ nunquam aliàs, tunc certè rosas tulerunt, sanguinemque biberunt, quo rectè erubescerent. Et verò ad formosa spectacula tres Coelites advolarunt, gestieruntque a spinis ISACIUM (hoc est rosam) tollere, qui eadem mox oracula tyranni auribus ingessit. Tum verò eum aservari inter vincula jussit Valens, dum redux è bello licet otiosè rideret vatem suum. At hic abeunti illa alterius vatis verba dixit, *Si reversus fueris in pace, non locutus est in me Dominus.* Enimverò Valens acie victus est, & qui fumos vendenti Ario crediderat, fumo igneque in fugâ periit: at ISACIUS vatis honores tulit.

Y 5

Illi

316 VITÆ SANCTORUM. 31. Maii.
Illi urbis portæ ad preces, quoties libuit,
patuerunt: illum mortuum omnis Con-
stantinopolis tam luxit, ut unicum homi-
nem omnium humeris crederes efferri.
Ex Metaphr. & Menol.

*Cooperatores simus gratiæ Dei: non enim
dormientibus provenit regnum calorum, nec
otio desidiaque torpentibus beatitudo æter-
nitates ingeritur: sed, quia si compatimur,
conglorificabimur, illa nobis currenda est
via, quam ipse Dominus se esse testatus est.*
S. Leo serm. 5. de Epiph.

B. JACOBUS VENETUS. 31. Maii.

Quid matrem crepas pueritia, quid
patrem, scopulos sapere filiorum? Si
cælo digna es, nunquam orba eris, cæ-
lum te adoptabit. Ecce JACOBUS cum
patre matrem puer amisit. At avia ejus,
lectissima matrona, matrem illi dulcio-
rem *Mariam* ostendit, cujus si hora-
rias preces tantisper recitaret (& tempus
definiebat) præmia cupido pollicita est:
quæ etsi illa non persolvit, perrexit ta-
men JACOBUS officium suum facere,
& horas Marianas quotidie decurrere.
Ita filius *Mariæ* in. D. Dominicii fami-
liâ patrem etiam *Iesum* invenit, cujus uti
nuper *Mariæ*, nomen ita animo infu-
xum gestabat, uti tunc oblivisci horum
posse videretur, si patris & matris posset.
*Ex Divis præterea præcipuâ veneratione
cole-*

31. Maii. VITÆ SANCTORUM. 347
colebat Ascidium, & victorium MM.
quorum officium dum ad XVII. No-
vemb. in horto recitat, verum præ-
mium rosam recentem abstulit, an-
niversariam postea, quemadmodum a-
junt, miraculum. Romæ quoque D. Se-
bastiani porta clausa aliis, pietati JACO-
BI ultrò patuit. Linguae petulantiam si
quisquam alius, ille odit. Itaque illud
Augustini ex eo crebrò audivisses, *Felix
lingua, qua non novit, nisi de divinis te-
xere sermonem.* Obiit anno M. CCC.
XIV. cum carcinomate IV. annos labo-
rans egregia patientiæ documenta edidit.
certus antè de fato, & hora fati.
Reliquit post se, præter binos mortuos
in vitam reductos, alia CCC. XXXVIII.
miracula, familiarem Divis hereditatem.
Ex Brovio, 14. tom. Annal. Eccl.

*Securum jam habet homo accessum ad
Deum, ubi mediatorem causa sua Filium
habet ante Patrem, & ante Filium Ma-
trem. Christus Patri ostendit latus &
vulnera, Maria Christo pectus & ubera:
nec potest esse repulsa, ubi concurrunt &
orante omni linguâ disertius hæc clementiæ
monumenta, & charitatis insignia.* B. Arn.
Car. L. de B. M. V.

S. S. I.